

National Library
of Sweden

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1934: 25
ECKLESIASTIKDEPARTEMENTET

FÖRSLAG
TILL
ALTERNATIVA KORALER

STOCKHOLM
1934

Statens offentliga utredningar 1934

Kronologisk förteckning

1. Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 2. Finanspolitikens ekonomiska verkningar. Av G. Myrdal. Norstedt. xij, 279 s. **S.**
2. Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 3. Löneutvecklingen och arbetslösheten. Av A. Johansson. Norstedt. vj, 162 s. 1 bil. **S.**
3. 1933 års teaterutrednings betänkande. Del 1. De fasta statsunderstödda teatrarna. Norstedt. 164 s. **E.**
4. Betänkande med utredning och förslag rörande organisationen av försöksverksamheten på växt- och trädgårdsodlingens område. Kihlström. 198 s. **Jo.**
5. Betänkande med förslag angående frågan om lämpliga åtgärder till skydd för sjömän vid besök i utländska hamnar. Idun. 208 s. **H.**
6. Utredning med förslag om åtgärder för åstadkommande av billiga egnahemsbyggnader. Lindström. 56 s. **Jo.**
7. Betänkande i fråga om inrättande av ett institut för medellång och långfristig kreditgivning åt företag inom näringslivet. Marcus. 54 s. **Fi.**
8. Betänkande med förslag till sjöarbetstidslag. Norstedt. 130 s. **H.**
9. Medicinalstyrelsens förslag till nya författningsbestämmelser angående statsbidrag till avlöning åt distriktssköterskor m. m. Marcus. 66 s. **S.**
10. Utlåtanden över utredningen angående tredje mans rätt till neutralitet i arbetskonflikter m. m. Norstedt. 214 s. **S.**
11. Utredning angående åtgärder för bekämpande av ungdomsarbetslösheten. Beckman (2), 176 s. **S.**
12. Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 4. Penningpolitik, offentliga arbeten, subventioner och tullar som medel mot arbetslöshet. Av B. Ohlin. Norstedt. viij, 176 s. **S.**
13. Stadshypotekssakkunnigas betänkande med förslag till förordningar angående konungariket Sveriges stadshypotekskassa samt angående grunderna för stadshypoteksföreningars bildande och verksamhet m. m. Marcus. 102 s. **Fi.**
14. Undersökningar angående det sociala hjälpklientelet. Av T. Jacobsson. Norstedt. 228 s. **S.**
15. Betänkande med förslag till bestämmelser angående upphandling av lantbruksprodukter m. m. för statens och kommunala inrättningars behov. Marcus. 88 s. **Fi.**
16. Betänkande med förslag till lag angående vissa ekonomiska stridsåtgärder m. m. Norstedt. 106 s. **S.**
17. Statliga cement- och betongbestämmelser av år 1934. Norstedt. 56 s. **K.**
18. 1928 års pensionsförsäkringskommitté. Betänkande med förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen. Beckman. vij, 362 s. **S.**
19. Pensionsförsäkringsreformen. Kortfattad framställning av 1928 års pensionsförsäkringskommittés förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen. Beckman. 26 s. **S.**
20. Betänkande med förslag till bestämmelser angående upphandling av inhemskt bränsle för statens stationära anläggningar m. m. Marcus. 54 s. **Fi.**
21. 1933 års teaterutrednings betänkande. Del 2. Utredning rörande teaterförhållandena i riket. Norstedt. 139 s. 8 pl. **E.**
22. Betänkande angående den slutna kroppssjukvården i riket jämte vissa därmed sammanhängande spörsmål. Norstedt (2), 753 s. **S.**
23. Betänkande med förslag angående bemanning av svenska fartyg jämte statistisk utredning angående svenska handelsflottans bemanning år 1931. Norstedt. 174 s. **H.**
24. Förslag till psalmbok för svenska kyrkan. Uppsala, Almqvist & Wiksell. 711 s. **E.**
25. Förslag till alternativa koraler. Centraltryckeriet. (4), 32 s. **E.**

Anm. Om särskild tryckort ej angives, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. **E** = ecklesiastikdepartementet, **Jo** = jordbruksdepartementet. Enligt kungörelsen den 3 febr. 1922 ang. statens offentliga utredningars yttre anordning (nr 98) utgivas utredningarna i omslag med enhetlig färg för varje departement.

2004-03-31 Musikhistoriska bibl. Göta.

47/43
406

FÖRSLAG

TILL

ALTERNATIVA KORALER

För vissa av Nya psalmer

Enligt K. M:ts nådiga uppdrag utgivet av
de år 1933 i ärendet tillkallade sakkunniga.

Centraltryckeriet
Stockholm
1934

FÖRORD

I enlighet med nådigt uppdrag av den 24 nov. 1933 framlägga vi härmed förslag till alternativa koraler för ett antal av de i den reviderade psalmboken under nr 501—673 intagna psalmerna.

När det gällt att fixera vilka psalmer som lämpligen skulle förses med alternativa melodier, ha vi tagit del av de erinringar och anmärkningar, som från olika håll inkommit till Ecklesiastikdepartementet samt beaktat de däri uttalade önskemålen. Det har synts kommittén självklart, att den därvid i första rummet skulle söka anskaffa alternativ till de psalmer, vilkas melodier icke svara mot kyrklig stil och värdighet. I trenne fall ha vi dessutom föreslagit alternativ, ehuru ingen anmärkning från kyrkomusikalisk synpunkt kan riktas mot de förefintliga koralerna. Till nr 565 har föreslagits en koral, som bättre än den i koralboken intagna torde överensstämma med textens karaktär av barnpsalm. Till nr 567 föreslås 140 i Den svenska koralboken, vilken melodi bättre än koral 35 synes ansluta sig till textens innehåll. Till nr 562 har föreslagits en gammalkyrklig melodi, vilken synts oss äga sådant värde, att den borde göras tillgänglig vid sidan av den goda Crügermelodien.

Kommitténs arbete har omfattats med utomordentligt intresse: ett oväntat stort antal melodier ha ställts till vårt förfogande. De flesta av de melodier, som här framläggas, äro nykomponerade. Ett antal äro av äldre datum, i enstaka fall hämtade från grannländernas koralböcker.

Kommittén vill i detta sammanhang göra det uttalandet, att en del utpräglat subjektivt färgade texter icke synas vara betjänta med melodier i alltför sträv kyrklig stil.

I fråga om takt och rytm har kommittén eftersträvat att i möjligaste mån låta respektive psalmtexter vara utslagsgivande. I tre fall —525, 651, 667 — har blandad takt införts; vi ha därvid handlat i överensstämmelse med den princip, som redan tidigare vunnit tillämpning i koralboken av 1921.

Beträffande principerna för harmoniseringen ha vi vinnlagt oss om att anpassa harmonierna efter vederbörande melodis karaktär. Melodier av utpräglad folktonskaraktär — såsom t. ex. 576 — ha sålunda iförts en relativt lätt harmonisk skrud. Detsamma gäller om den gregorianska melodien till 562.

För nr 508 har hänvisning gjorts till nr 7 i koralboken av 1921. Vi ha ansett, att denna utmärkta melodi, som hittills icke nämnvärt kommit till användning på grund av att den varit förbunden med tvenne så gott som aldrig brukade psalmtexter, skulle kunna göras levande genom den av oss föreslagna anordningen.

Då framläggande av alternativa melodier till 515, 516 och 617 enligt vår mening fullständigt skulle sakna praktisk betydelse, har ingen åtgärd i denna riktning vidtagits. Beträffande 516 vilja vi emellertid fästa uppmärksamheten därpå att melismerna i första och andra versraderna lämpligen böra flyttas till dessa versraders sista stavelser (sa-li-ga-a, här-li-ga-a).

Till nr 667 ha vi föreslagit koralen nr 481 i nu gällande koralbok. Det har därvid varit nödvändigt dels att göra ett mindre tillägg till originalmelodien och dels låta melodien undergå en obetydlig förändring i andra frasen. Detta förfarande torde kunna försvaras med tanke därpå att melodien som sådan på ett utomordentligt sätt sluter sig till texten i nr 667.

Till nr 673 ha vi tillåtit oss föreslå den särdeles förnämliga melodiform, som finnes intagen i Kyrkosångens Vänners koralbok.

Kommittén hade varit betänkt på att presentera de mera liturgiskt betonade melodierna — 505, 648, 664 — i en form, som närmare överensstämde med de äldsta källorna. Då vi emellertid varit tveksamma om en dylik åtgärd inginge i vår befogenhet och dessutom hålla före, att slutredigeringen av dessa melodier borde anstå till en kommande allmän koralboksrevision, ha vi avstått från att framlägga resultatet av vårt arbete i detta avseende.

I anslutning till vad som redan förekommit i koralförslaget av 1920 och med hänsyn till den kyrkomusikaliska opinion, som gjort sig eftertryckligt gällande i de erinringar, vilka inkommit till Ecklesiastikdepartementet, har kommittén i fråga om ett antal av de i 1921 års koralbok intagna melodierna föreslagit, att de *icke böra förekomma vid högmässa* (se sid. 31).

För att underlätta den rent sakliga granskningen av det här framlagda koralförslaget har kommittén med Ecklesiastikministern överenskommit att tills vidare icke angiva komponisternas namn.

Det har varit koralkommitténs livliga strävan att vid anskaffandet av de nya koralerna söka tillgodose såväl kravet på kyrkomusikalisk stil och värdighet som församlingens berättigade anspråk på sångbara melodier.

Strängnäs, Stockholm och Uppsala i maj 1934.

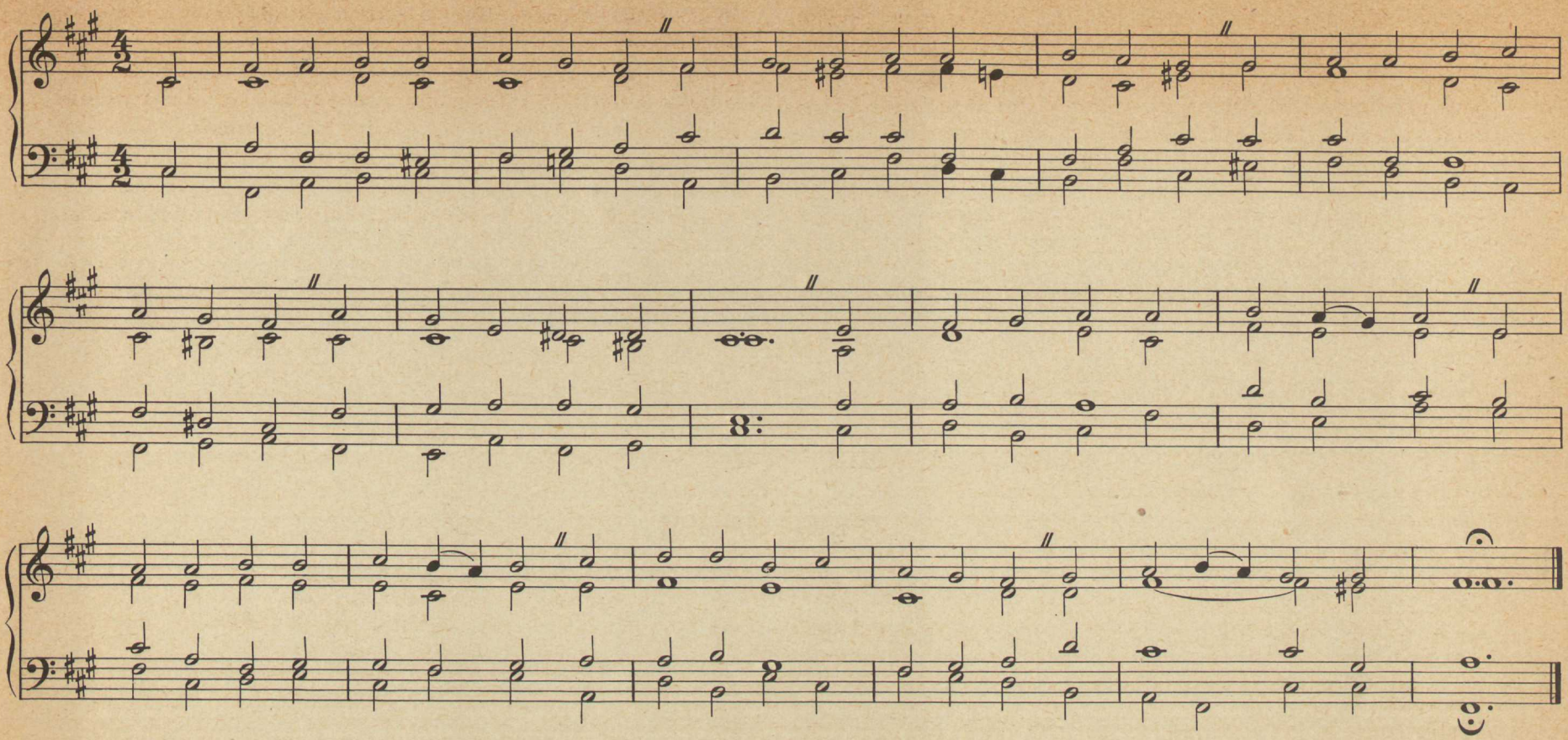
GUSTAF AULÉN

WALDEMAR ÅHLÉN HENRY WEMAN

REGISTER

Ack, saliga dag, som i hoppet 534
Bliv kvar hos mig — se, dagens slut är när ... 651
Din kärlek, Jesu, gräns ej vet 567
Dina blevo vi som späda 565
Du för vars allmaktsord 547
Eja, mitt hjärta, hur innerlig 673
En dalande dag, en flyktig stund 658
Fader, Du vars hjärta gömmer 584
Fädernas kyrka 533
För alla helgon, som i kamp för tron 525
För hedningarnas skaror 545
Förbida Gud, min själ 601
Gå varsamt, min kristen 605
Helige Fader, kom och var oss nära 562
Herre, samla nu oss alla 563
Här en källa rinner 507
I djupet av mitt hjärta 669
I livets bok, o Fader, skriv 556
Ingen hinner fram till den eviga ron 576
Jag om en konung sjunga vill 508
Jag vet en port, som öppen står 581
Jag är en gäst och främling 654
Jesus för världen givit sitt liv 603
Kärlek av höjden 568
Kärlek från vår Gud 585
Med Gud och hans vänskap 594
Närmare, Gud, till Dig 598
O Du som ser, o Du som vet 502
O se den stora, vita här 671
O vad är väl all fröjd på jorden 590
Pärlor sköna, ängder gröna 625
Så skön en väg ej finns på jord 560
Så tag nu mina händer 593
Så älskade Gud världen all 506
Tanke, som fåfängt spanar 575
Tillkomme ditt rike 542
Tänk, när en gång det töcken har försvunnit .. 667
Verka, tills natten kommer 612
Väldigt går ett rop 543
Ängsliga hjärta, upp ur din dvala 589

502. O Du som ser, o Du som vet.
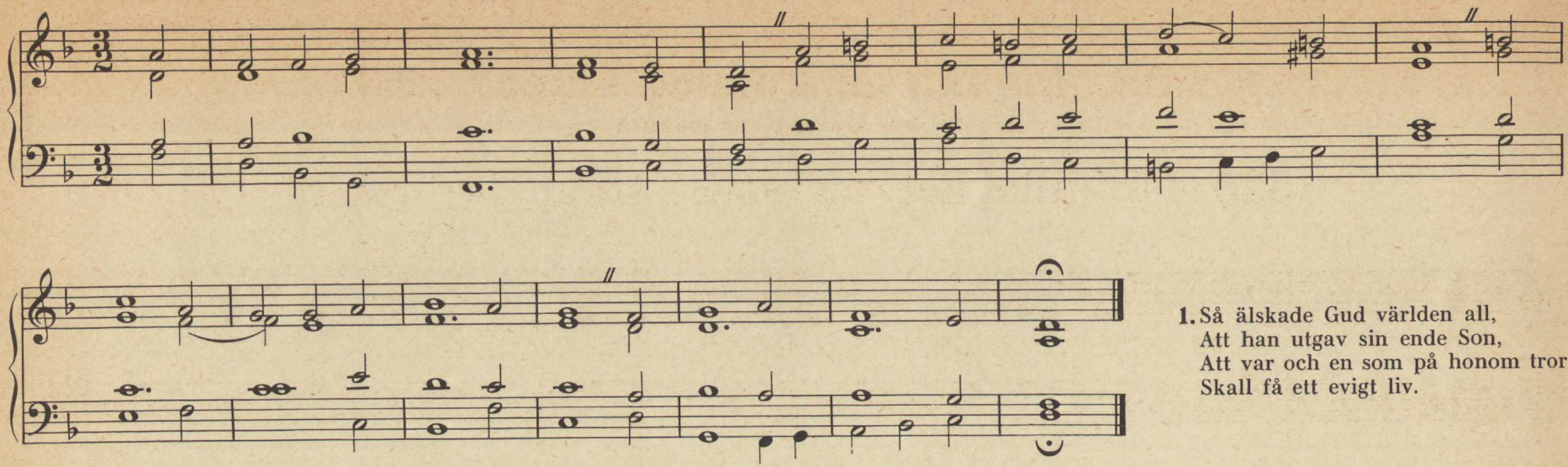


1. O Du som ser, o Du som vet
Vart stackars väsens hemlighet,
Som också vet, långt mer än jag,
Mitt väsens natt och dag!
Tag allt jag äger i din hand,
Bränn slagget med din renhets brand,
Och låt mig leva i ditt land,
Min Fader och min Gud!

2. Om än den väg, som för till Dig,
Är smärtornas och dödens stig,
Så lär mig vilja, Gud, ändå
Den tunga vägen gå.
Den gång Du viskade ditt: »bliv!»
Du ville mening i mitt liv;
Din mening i mitt väsen skriv,
Min Fader och min Gud!

Jeanna Oterdahl (f. 1879).

506. Så älskade Gud världen all.



1. Så älskade Gud världen all,
Att han utgav sin ende Son,
Att var och en som på honom tror
Skall få ett evigt liv.

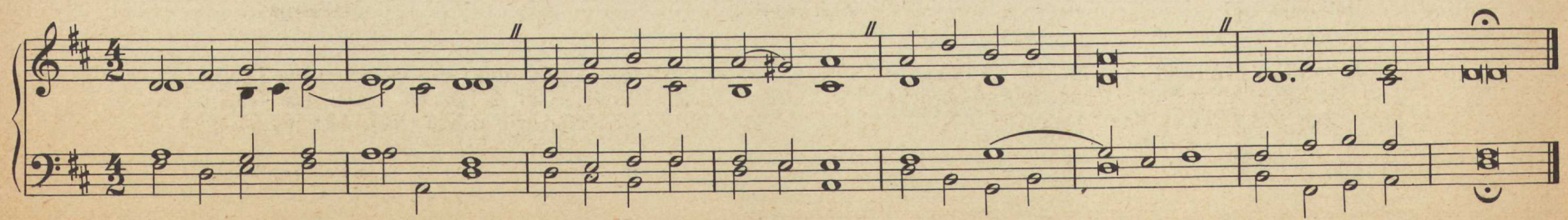
2. Ty däri består kärleken,
Ej att vi hava älskat Gud,
Men däruti att han älskat oss
Och givit oss sin Son.

3. Ja, därpå är Guds kärlek stor
Vorden uppenbar för oss,
Att till försoning för all vår synd
Han haver sänt sin Son.

4. Han haver oss sänt Jesus Krist,
Att på honom vi skola tro,
Att genom honom vi leva må
Och älska för hans skull.

Betty Posse, f. Ehrenborg (1818—1880).

507. Här en källa rinner.



1. Här en källa rinner:
Säll den henne finner!
Hon är djup men klar,
Gömd men uppenbar.

2. Andens törst hon släcker
Och i hjärtat väcker
Frid och stilla ro,
Kärlek, hopp och tro.

3. Ja, uti dess flöden
Gives bot mot döden:
Av dess friska våg
Byts min onda håg.

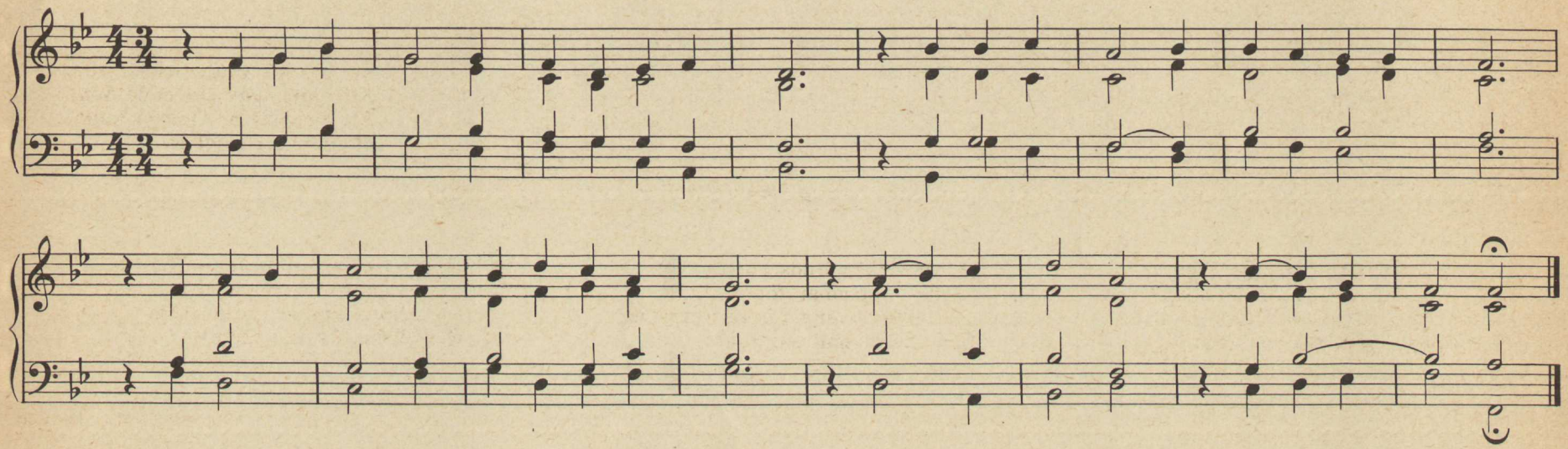
4. Du Guds kärleks källa,
Du skall evigt välla,
Evigt lyckosam
Skall din flod gå fram.

Betty Posse, f. Ehrenborg, efter W. Cowper (1731—1800). Bearb.

508. Jag om en konung sjunga vill.

Se Den svenska koralboken 7.

525. För alla helgon, som i kamp för tron.



1. För alla helgon, som i kamp för tron
Stått fast mot världen och nått himlaron,
Till dig, o Jesu, höjes lovets ton:
|: Halleluja! :|

2. Du var i världen deras fasta hus.
Din röst dem ledde fram i stridens brus,
Och genom ödsligt mörker sken ditt ljus.
|: Halleluja! :|

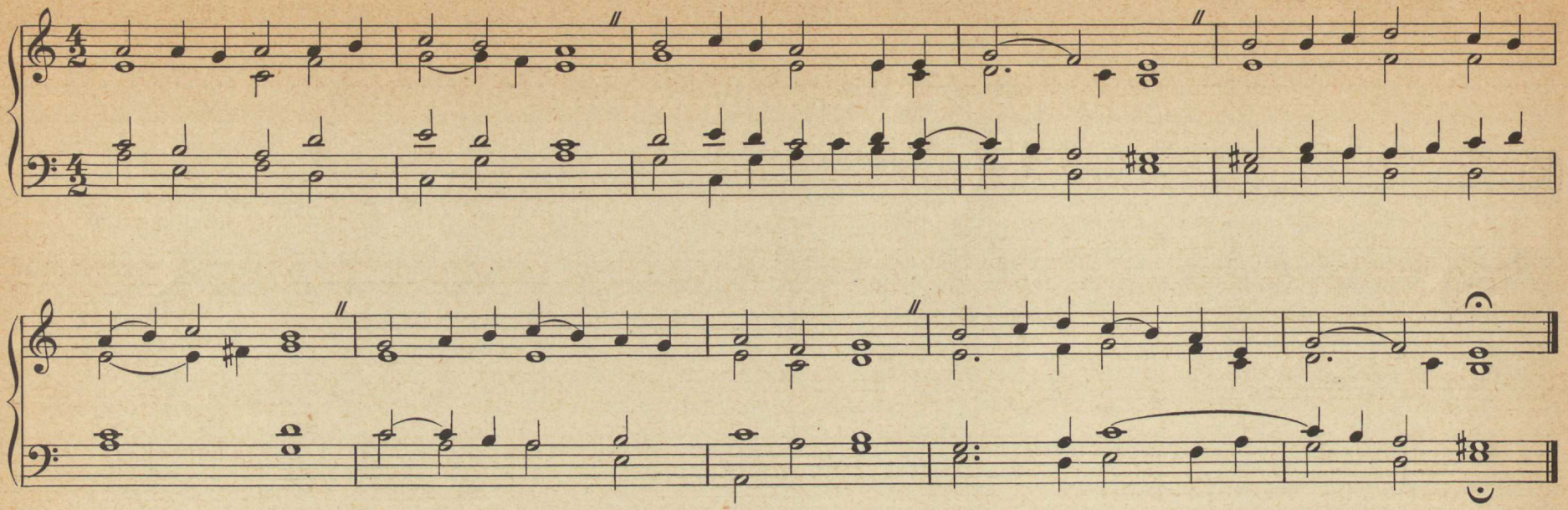
3. Vi kämpa må med troget, tappert mod,
Som fordomtid din helga skara god,
Tills hon bekrönt i segerns boning stod.
|: Halleluja! :|

4. O, höga samfund, helgon av vår släkt!
Skum är vår stråt; för er har morgon bräckt.
Men alla livas av hans andes fläkt.
|: Halleluja! :|

5. Blir dagen tung och själens möda lång,
Tyst! Hör! I fjärran tonar segersång,
Och håg och armar stärkas än en gång.
|: Halleluja! :|

W. W. How (1823—1897). N. Söderblom (1866—1931).

533. Fädernas kyrka.



1. Fädernas kyrka i Sveriges land,
Kärast bland samfund på jorden!
Vida hon famnar från strand till strand;
Fast är hon grundad av Herrens hand,
Byggd till hans tempel i Norden.

2. Allt fick sin vigning i kyrkans famn:
Brudgummens löfte till bruden,
Hemmet, de nyföddas kristna namn,
Kämparnas färd till den sista hamn,
Fanan och konungaskruden.

3. Kristet och fritt ville Sverige bo,
Råda för landet allena.
Därom i manlig och kristen tro,
Därom i strid eller lagfäst ro
Konung och folk sig förena.

4. Fädernas Sverige sig kämpat fram,
Kristus var med det på banan,
Visade vägen för trofast stam —
Kristus är trofast, och svek är skam —
Korset stod tecknat på fanan.

5. Kristus har vunnit vår bästa gärd
Både i äran och nöden.
Vida gick striden kring Sveriges härd,
Frid åt Guds kyrka var kampen värd,
Konungens kamp intill döden.

6. Minnen från templet och klockors malm
Fäderna följde och sången.
Ännu ur Fängelsets natt och kvalm
Ljöd genom gallret en kämpes psalm —
Det var en svensk, som satt fången.
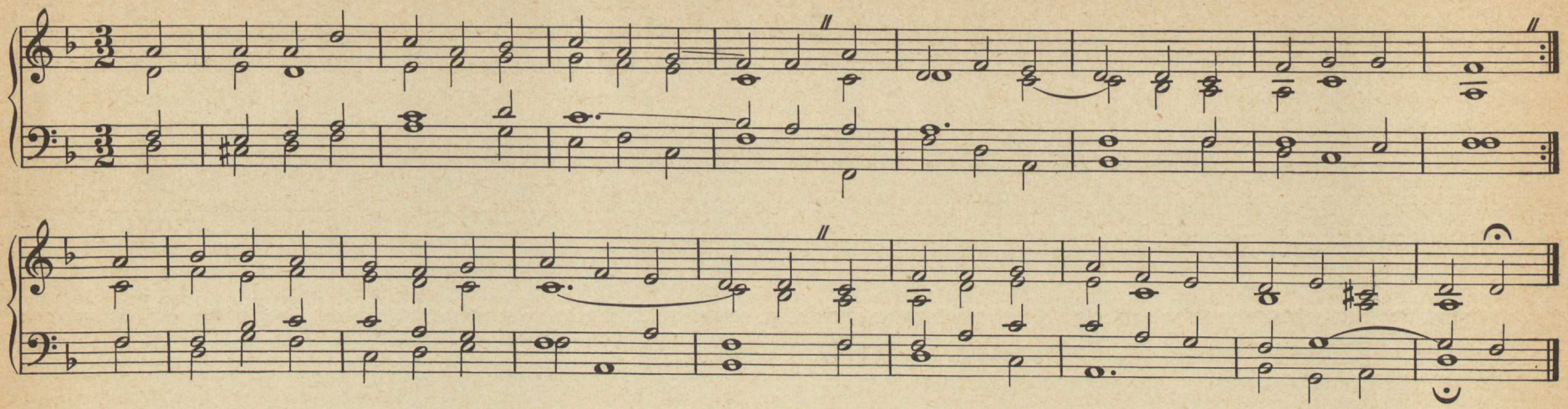
7. Ädel är skaran se'n tusen år
Gud i vår kyrka fått frälsa.
Framåt vår hoppfyllda längtan går:
Ungdomen kristnad är Sveriges vår,
Sveriges framtid och hälsa.

8. Komme nu åter till strid för Gud
Skaran sin Konung till möte,
Väpnad och villig, i helig skrud,
Samlad, som daggen på ljusets bud
Flödar ur morgonens sköte.

9. Kristnade ungdom, dig gånge väl!
Strid för Guds ära i Norden!
Kämpa för frihet åt bunden träl!
Gud bringe friden åt Sveriges själ!
Gud bjude frid över jorden!

J. A. Eklund (f. 1863).

534. Ack, saliga dag, som i hoppet vi bida.



1. Ack, saliga dag, som i hoppet vi bida,
Då världen är vorden Guds rike till sist,
Då mänskornas släkte förlossningen funnit
Och folken bekänna, att Herren är Krist,
Då döden är dödad och synden försvunnen
Och frälsningens fullhet för evigt är vunnen!

2. Han kommer, han kommer, den dag som vi bida,
Dess strålar vi skåda på morgonens sky.
Än mörkret är mäktigt i dimmiga dälder,
Men dagen begynner på höjderna gry.
Han kommer att stilla de sörjandes trängtan,
Han kommer att fylla de heligas längtan.

3. Han kommer, han kommer, den dag som vi bida,
Då folken förenas i kärlek och tro
Och himmelens Herre på jorden är konung
Och de i hans skugga få saliga bo,
Den dag som fullkomnar de heligas böner,
Den dag som vår tro med beskådande kröner.

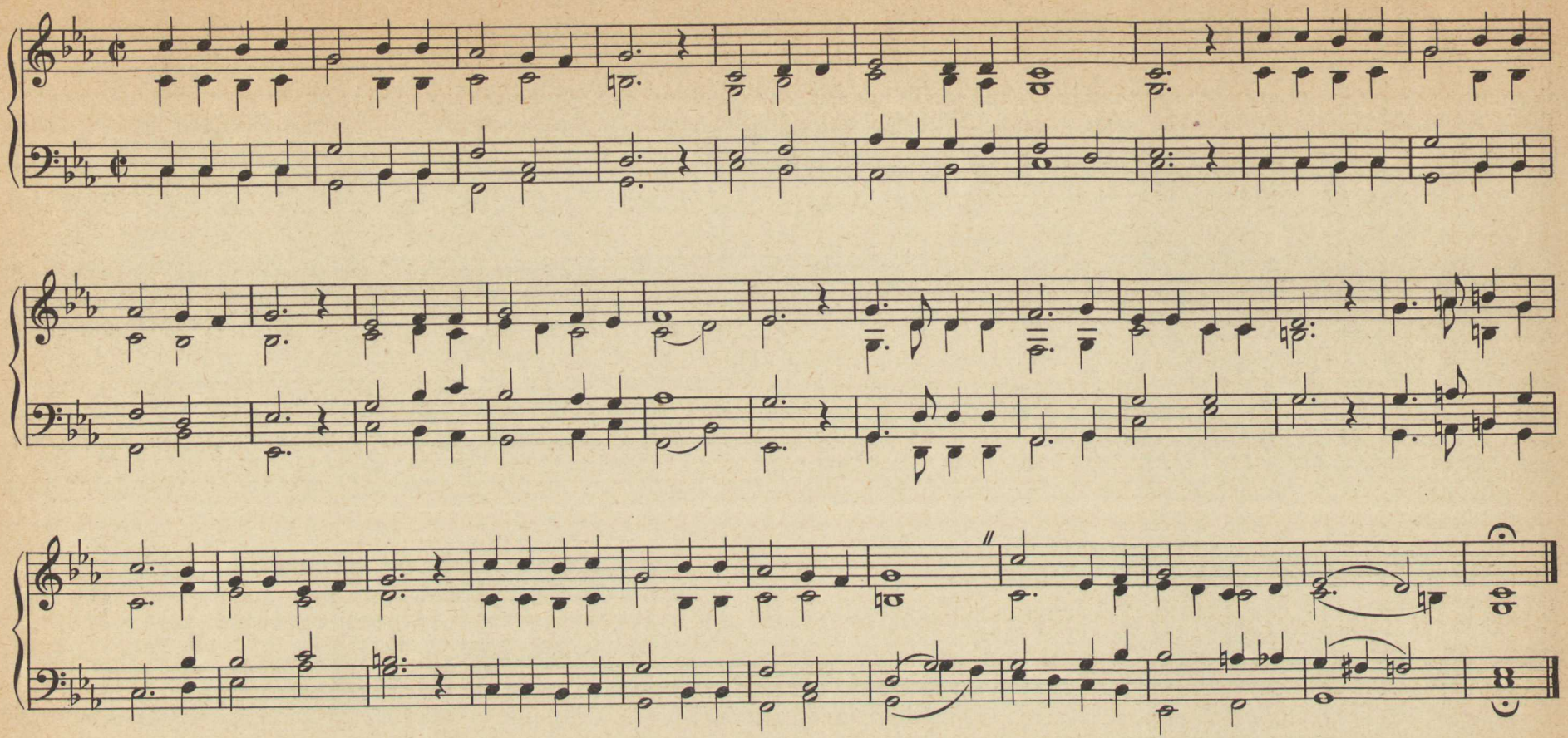
4. Han kommer, han kommer, den dag som vi bida,
Den ljusaste dag som i världen har grytt,
Då Herren allsmäktig allena regerar
Och satan och synd för hans anlete flytt
Och skapelsen, frälsad från synder och strider,
Förkunnar hans ära till eviga tider.

Nat. Beskow (f. 1865).

542. Tillkomme Ditt rike.

Se Den svenska koralboken 170.

543. Väldigt går ett rop.



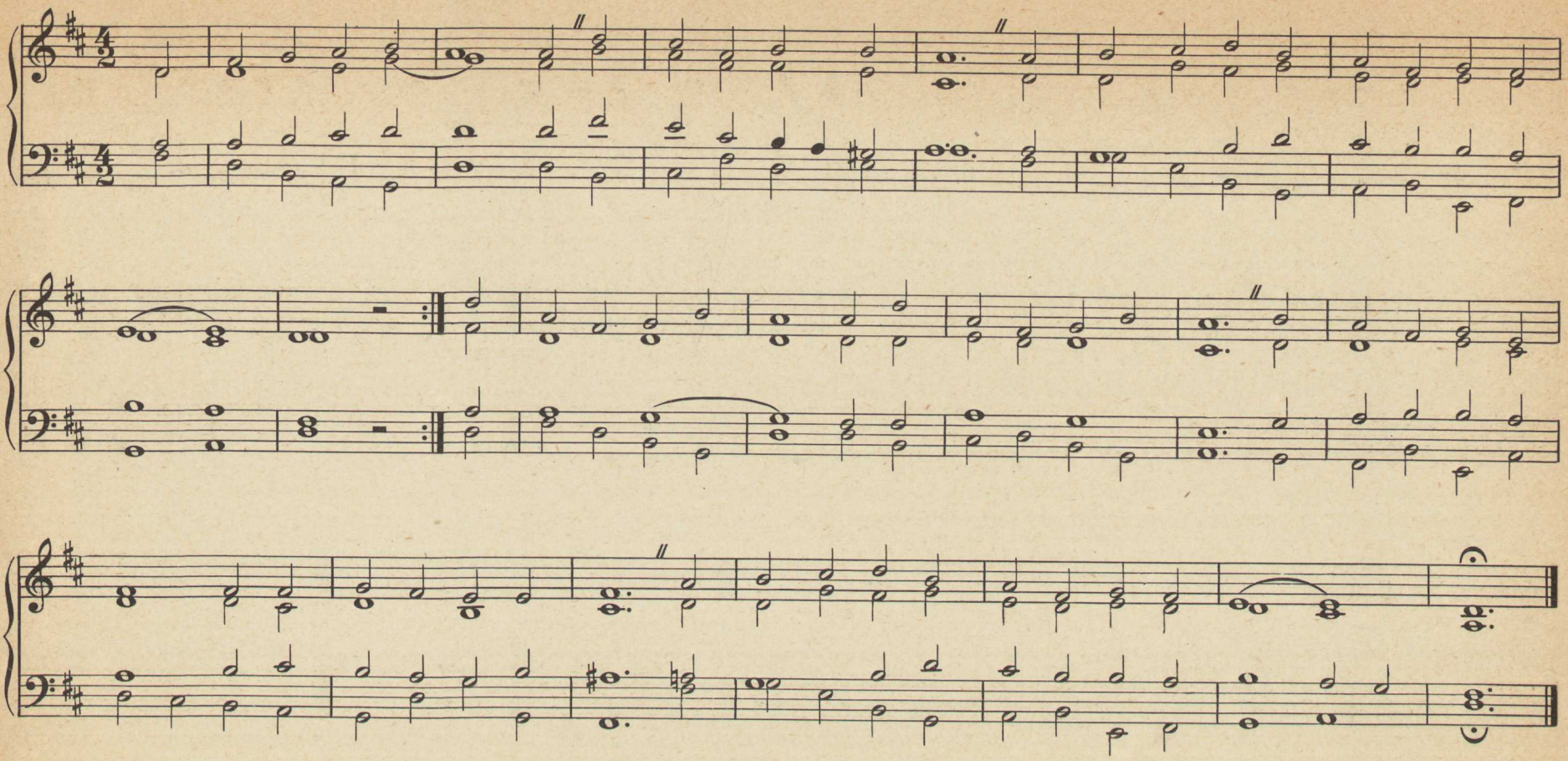
1. Väldigt går ett rop över land, över hav,
Stiger mot himmelens skyar;
Släkten efter släkten väl sjunka i grav,
Ropet sig ständigt förnyar.
Genom märg och ben så skärande det går,
Hednafolkens rop, som höjts i tusen år:
Ack, hur länge än dröjer dagen att gry,
Kommer ej frälsningens timma?

2. Vi i mörker gå på den suckande jord,
Hän mot förgängelsen ila.
O, vem bringar oss ett hugsvalande ord,
Ord om förlossning och vila?
Se, vi bida än, men natten är så lång,
Tröstlöst är vårt liv och tom vår glädjesång.
Ack, hur länge än dröjer dagen att gry,
Kommer ej frälsningens timma?

3. Hören I det ej, hur de klaga sin nöd,
Viljen I eder förbarma?
Vi som funnit liv i vår Frälsares död,
Skyndom att hjälpa de arma!
Livet är så kort: ännu är tid att gå.
Vem vill ge sitt liv, vem vill den suck förstå:
Ack, hur länge än dröjer dagen att gry,
Kommer ej frälsningens timma?

Nat. Beskow (f. 1865).
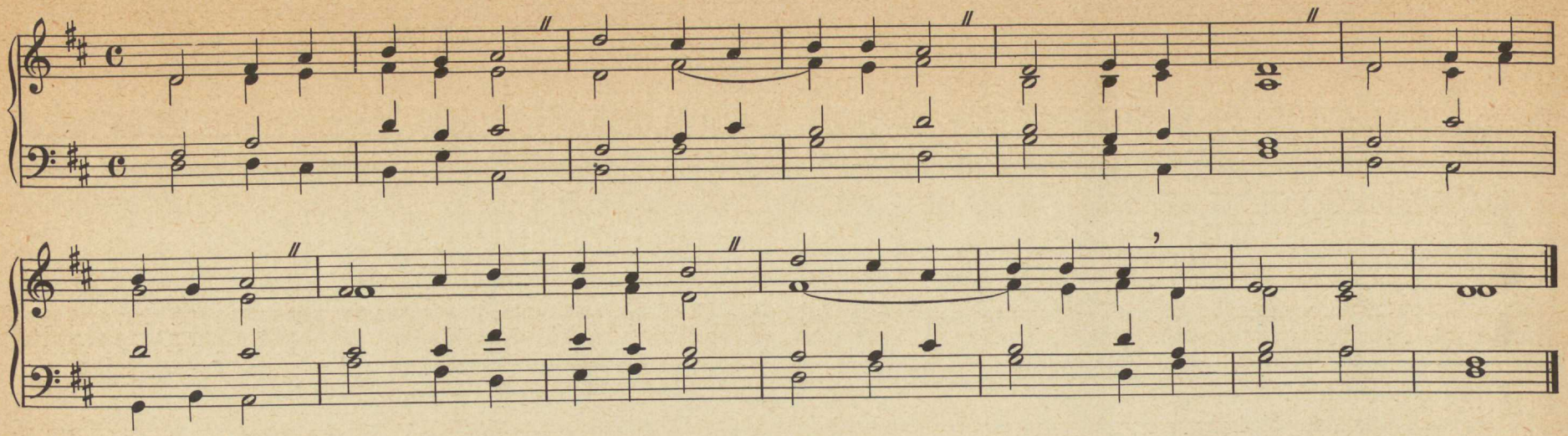
545. För hedningarnas skaror.



1. För hedningarnas skaror, o Gud, vi bedja Dig:
Ditt evangelium åt dem förunna.
Budbärarna, som nalkas på deras mörka stig,
Låt för dem frid och salighet förkunna.
Välsigna våra bröder, som nu ibland dem gå,
Och låt en väldig skara, den ingen räkna må,
En gång hos dig, o Jesu, saligt mötas.

C. O. Rosenius (1816—1868).

547. Du för vars allmaktsord.



1. Du för vars allmaktsord
Mörkret från öde jord
Förr tvangs att fly,
Se, än är jorden skum,
Öde är månget rum,
Sänd evangelium,
Låt dagen gry!

2. Du vid vars kärleksglöd
Framgick ur natt och död
Skapelse ny,
Du som gav blinda ljus,
Löste ur fångahus,
Stillade stormens brus,
Låt dagen gry!

3. Ande av ljus och liv,
Åter en pingstvind giv,
Väckelse ny!
Låt dina vingars slag
Spörjas ännu i dag,
Töcknen från jorden tag,
Låt dagen gry!
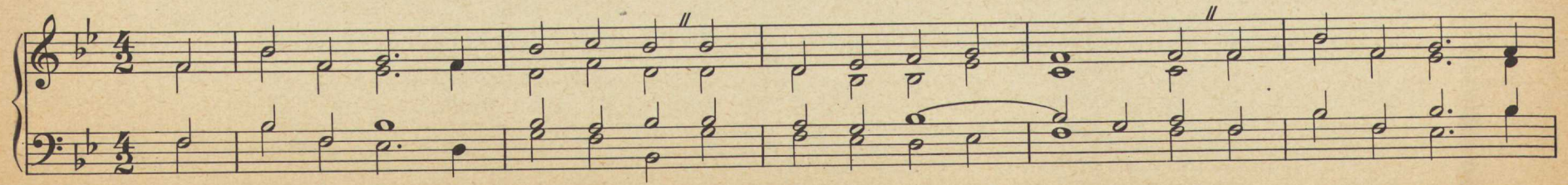
4. Helga Treenighet,
Som ej av skiften vet,
Eviga ljus,
Bjud genom vågors svall,
Starkt som basuners skall
Vida kring världen all
Ditt: Varde ljus!

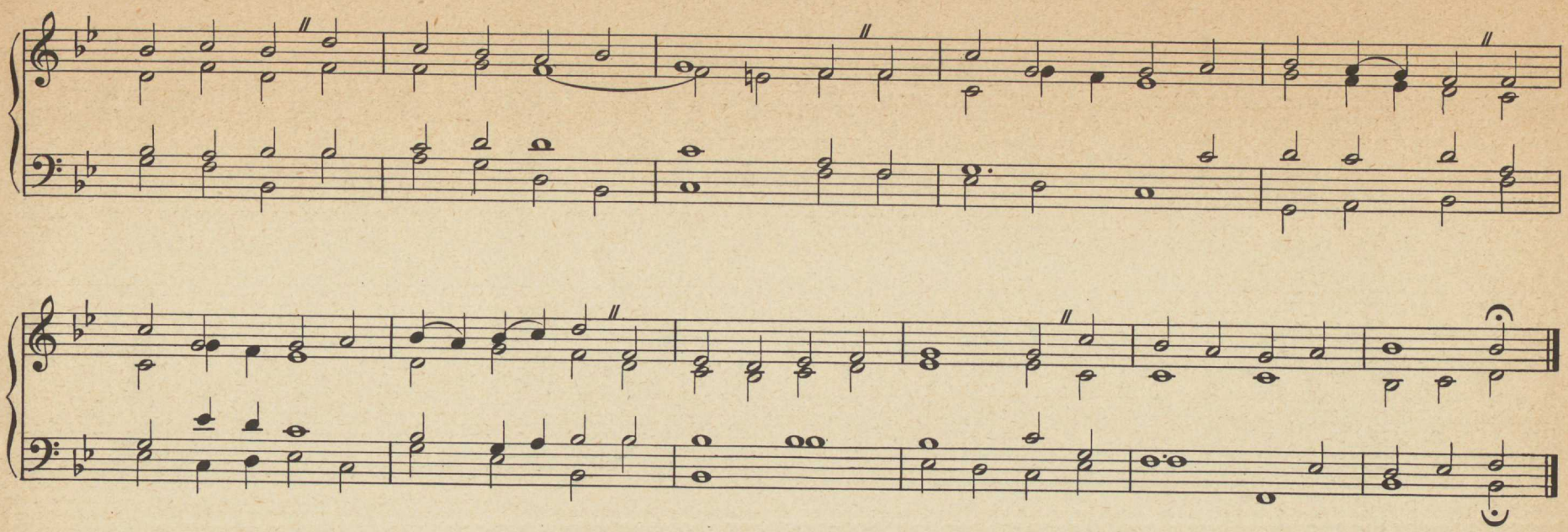
J. Marriott (1780—1825). A. M. Posse (1857—1887).

556. I livets bok, o Fader, skriv.

Se Alternativa koraler 560.

560. Så skön en väg ej finns på jord.





1. Så skön en väg ej finns på jord,
Som när vi med varandra
Till samma Herrens hus och bord
I Andens enhet vandra.
Vad fröjd att få i samma tro
Som bröder här på jorden bo
Och sedan evigt vara
Uti hans tempel klara!

2. En nåd det är, att i vårt land
Än tempelklockor ljuda.
Likt källor invid öknens rand
Guds gårdar svalka bjuda.
Där helgedomen öppen står,
Dit folket upp till högtid går,
Där grönska fridens palmer,
Där sjungas lovets psalmer.

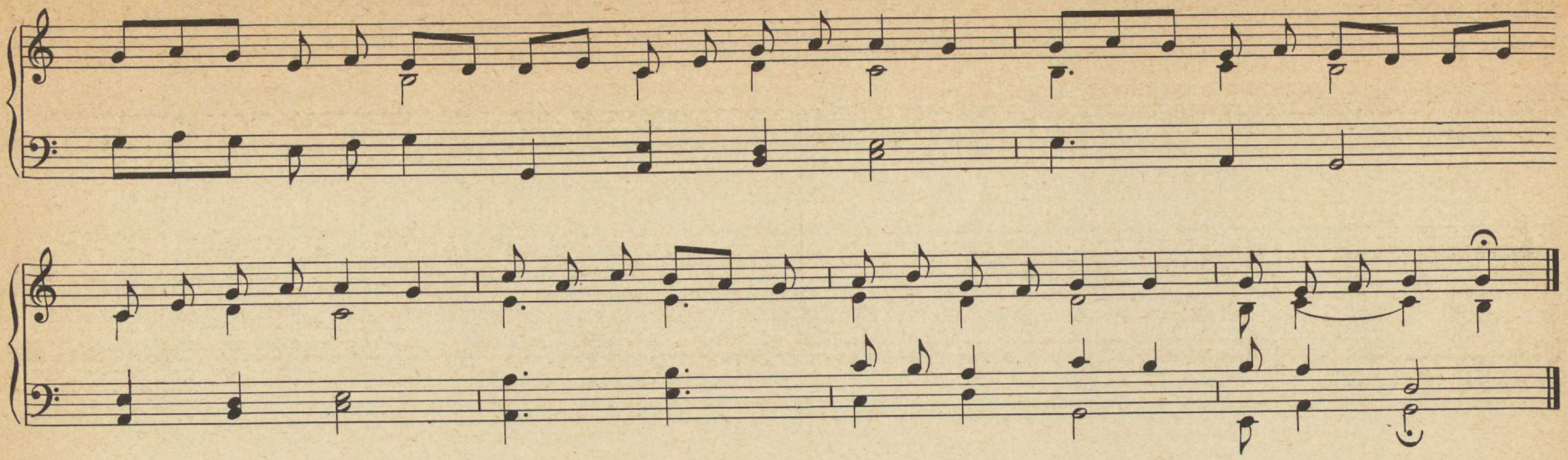
3. Fast Guds församling bristfull är
Och ingen ren där finnes,
Dock Herren har sin vingård kär,
Och sitt förbund han minnes.
Än med sitt ord han när oss bor
Och frälsar den på honom tror;
Han söker sina vänner,
Där man sin brist bekänner.

4. Din äran är, o Jesu huld,
Ty om du vakt ej hölle
Och ej förläte all vår skuld,
Snart våra tempel fölle.
Du har, trots all vår stora brist,
Likväl, o Herre Jesu Krist,
Ditt ljus ej från oss tagit,
Din vård ej undandragit.

5. Med dig vår kyrka väl består,
När hon för dig vill strida.
Av dig välsignelse hon får,
Ej minst när hon får lida.
Oss alla lär i hennes famn
Bekänna rätt ditt stora namn.
Från land och folk och rike
Din Ande aldrig vike!

A. F. Runstedt (1861—1933).

562. Helige Fader, kom och var oss nära.*)



1. Helige Fader, kom och var oss nära,
Låt oss förnimma kraften av din lära;
Du som kan giva mer än vi begära,
Hör oss, o Fader!

2. Jesu, var när oss, du som dog för alla;
Frälsning beskär oss; hör, vi dig åkalla.
Led oss och bär oss, att vi ej må falla:
Du är vår starkhet.
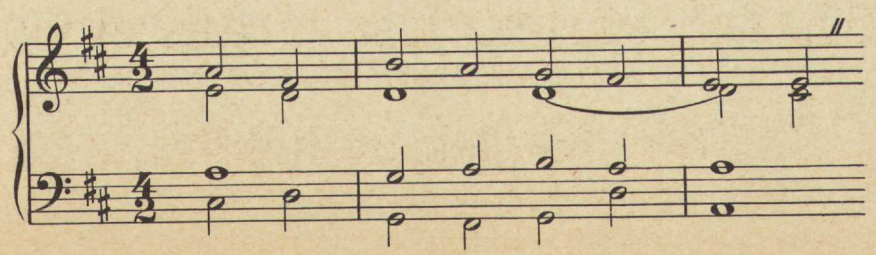
3. Helige Ande, som i sanning leder,
Himmelska duva, sänk i dag dig neder.
Helga, välsigna varje själ, som beder.
Amen, ja, amen.

J. Th. Jacobsson (1840—1912).

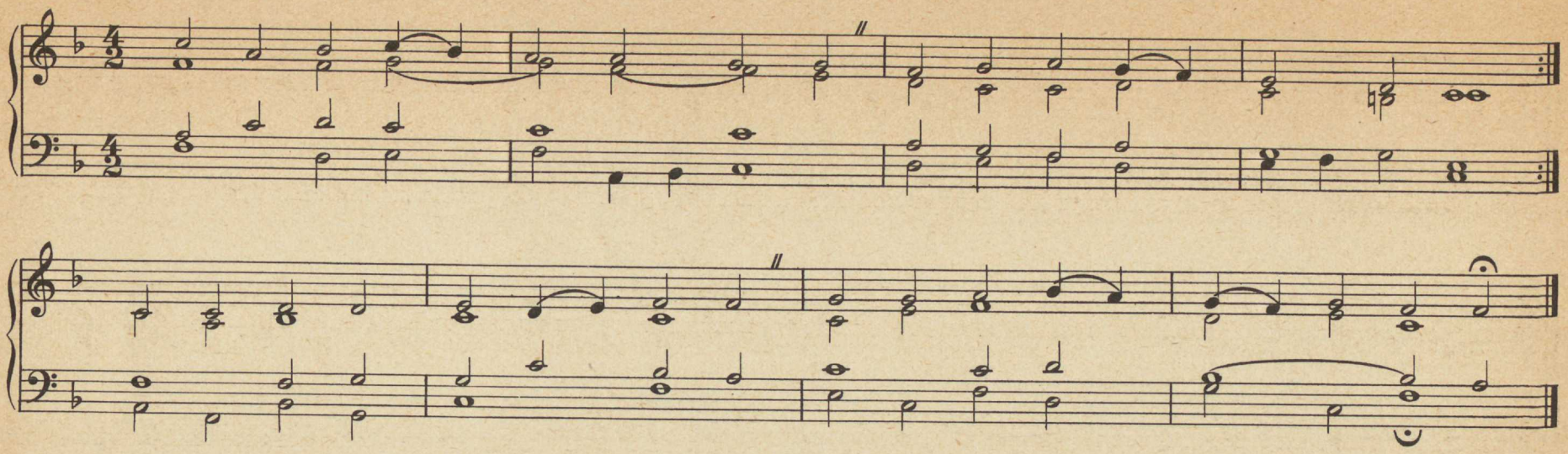
*) På denna melodi kunna även sjungas **569** och **631**.

563. Herre, samla oss nu alla.

Se Den svenska koralboken 200;
näst sista frasen erhåller följande lydelse:



565. Dina blevo vi som späda.



1. Dina blevo vi som späda,
Herre, i vårt dopförbund,
Och som dina barn vi träda
Inför Dig i denna stund
Att med egen röst och tunga
Dig bekänna och lovsjunga.

2. I vår första bön vi fingo
Nämna Dig med fadersnamn;
Från de första steg vi gingo
Bjöd Du oss en faders famn,
Där vi trygga kunde vara
För all oro och all fara.

3. Värdes vårt beskydd ock bliva,
När från hemmets lugna värld
Vi en gång oss ut begiva
På en okänd framtidsfärd,
Där oss frestelser omvärva,
Som förföra och fördärva.

4. Hjälp envar att söka trägen
Ljus och ledning i ditt ord;
Giv oss resekost på vägen
Vid ditt rika nådesbord.
Lär oss däri målet finna
Att vår Faders boning hinna.

5. Du som till församling enar
Alla dem dig hålla kär,
Låt oss städse vara grenar
I det vinträd, som du är.
Ja, var med oss, Jesu Kriste,
Du, den förste och den siste!

E. N. Söderberg (f. 1869).
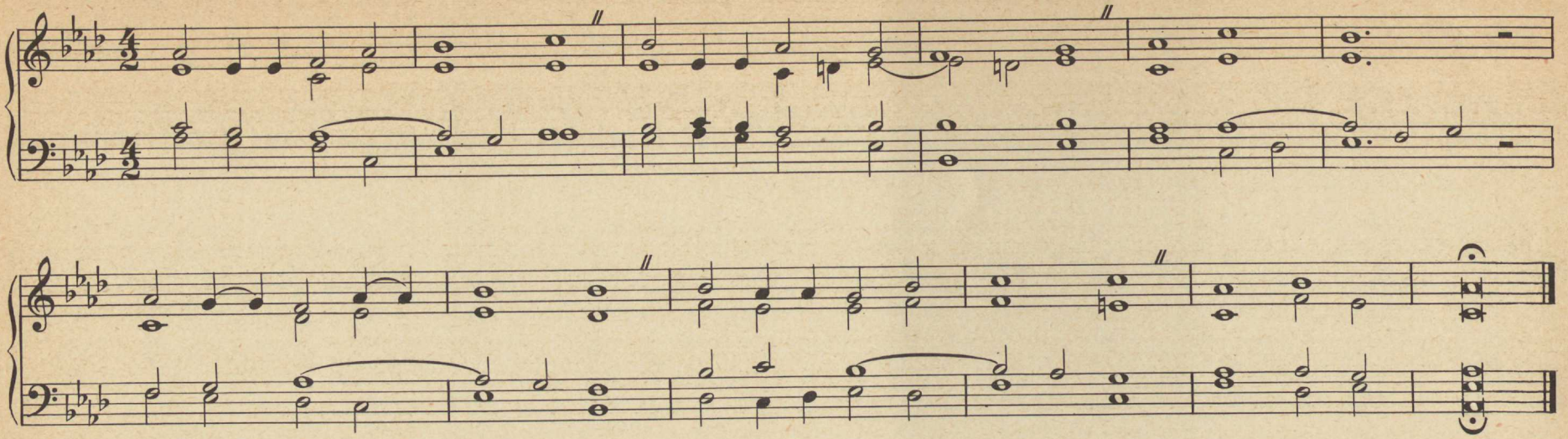
567. Din kärlek, Jesu, gräns ej vet.

Se Den svenska koralboken 140.

568. Kärlek av höjden.

Se Koralbok till nya psalmer 569.

575. Tanke, som fåfängt spanar.
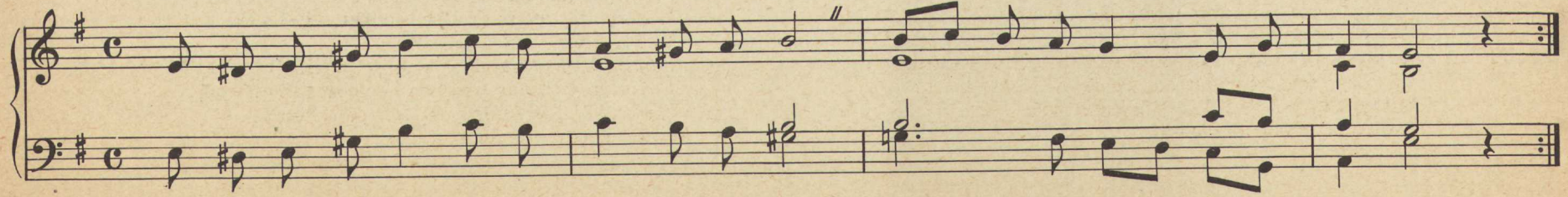


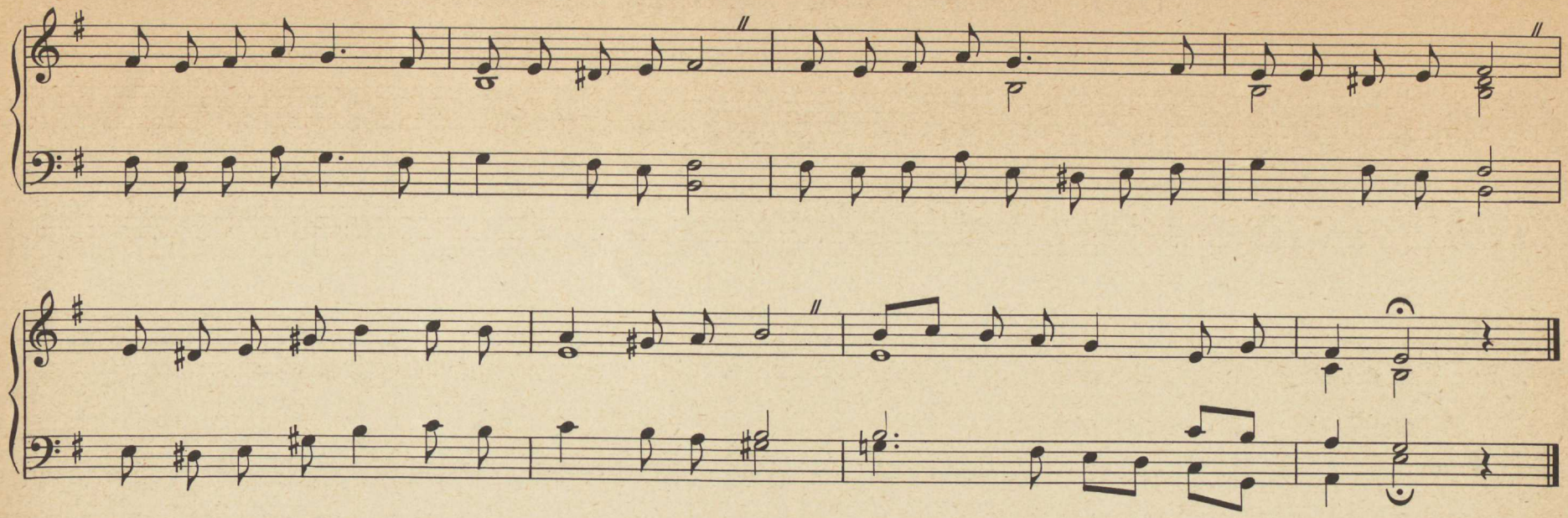
1. Tanke, som fåfängt spanar,
Hjärta, som dunkelt anar,
Kom till Gud!
Själ, som kämpar och bävar,
Ande, som uppåt strävar,
Kom till Gud!

2. Du som i världen glömmes,
Du som av mänskor dömes,
Kom till Gud!
Du som är hemlös vorden,
Främling och gäst på jorden,
Kom till Gud!

E. Evers (1853—1919).

576. Ingen hinner fram till den eviga ron.





1. Ingen hinner fram till den eviga ron,
Som sig ej eldigt framtränger.
Själen måste utstå en kamp för den tron,
Varpå vår salighet hänger.
Porten kallas trång, och vägen heter smal,
Hela Herrens nåd är ställd uti ditt val;
Men här gäller tränga, ja, tränga sig fram,
Annars är himlen förlorad.

2. Hindren äro många; gör motstånd, min själ!
Satan dig nåden ej unnar.
Träng dig framom allt som vill hindra ditt väl,
Övergiv världenes brunnar.
Lyd ej hennes röst, som ropar: »Följ med oss!»
Ty, min dyra själ, du måste då förgås.
Nej, för Jesu kärlek, jag råder och ber:
Strid i Guds kraft för din krona!
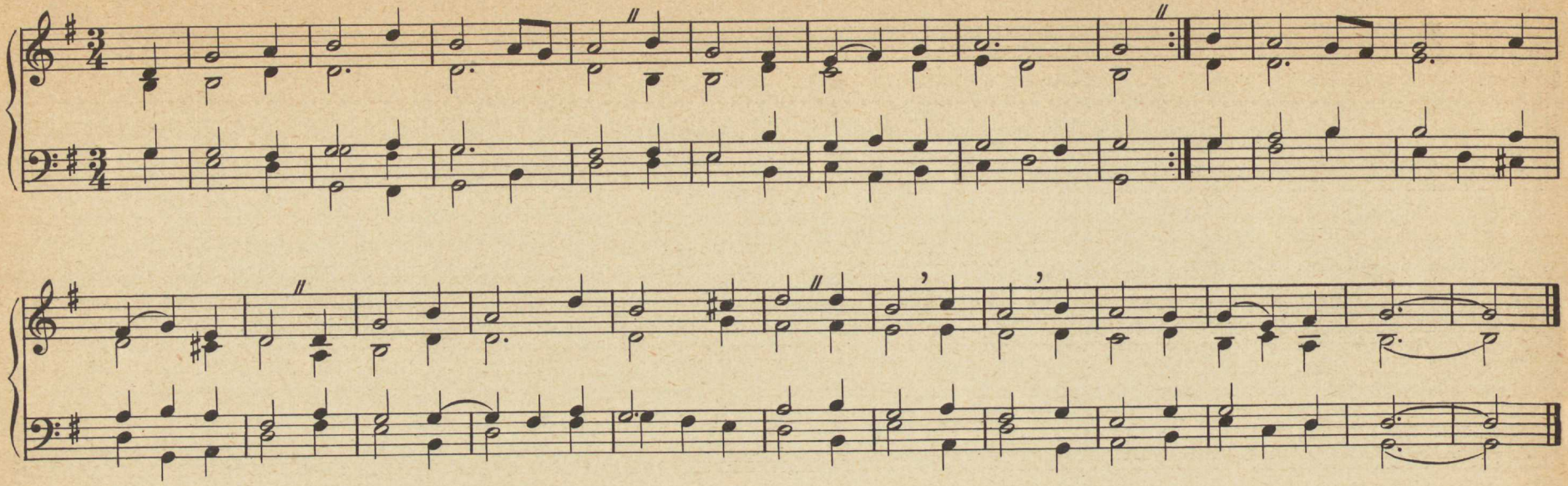
3. Härlighetens himmel är värd all din flit,
Värd all din bön och din längtan.
Ingen ångrar sig, som har väl hunnit dit,
Kronan förtjänar din trängtan.
Därför vakna upp och se dig flitigt om;
Laga dig tillreds till Herrens stora dom.
Bröllopskläder fordras av var och en själ,
Som in i staden skall komma.

4. Aldrig blir du insläppt i himmelens land,
Tro mig, o själ, vad jag säger,
Aldrig kastas ankar på himmelens strand,
Om du sann tro icke äger.
Tron skall rädda dig, så framt du räddas skall;
Därför, käre, hör och res dig från ditt fall.
Bättra dig och tro Jesu ljuvliga ord.
Detta, ja, detta är vägen.

5. Hela vida världen Gud bjuder och ber:
»Kämpa för sällhetens krona!»
Herren dig av nåde den skatten visst ger;
Sträva därefter i trona!
Himlafaderns hand är utsträckt till din själ;
Frälsarn klappar på, han ömmar för ditt väl;
Nådens Helge Ande vill störa din sömn:
Salig är du, om du vaknar.

L. Linderot (1761—1811).

581. Jag vet en port, som öppen står.



1. Jag vet en port, som öppen står,
Där från de gyllne salar
En klarhet, som från korset går,
Om Kristi kärlek talar.
O djup av nåd, min Gud, hos Dig,
Att den står öppen ock för mig,
För mig, för mig, står öppen ock för mig!
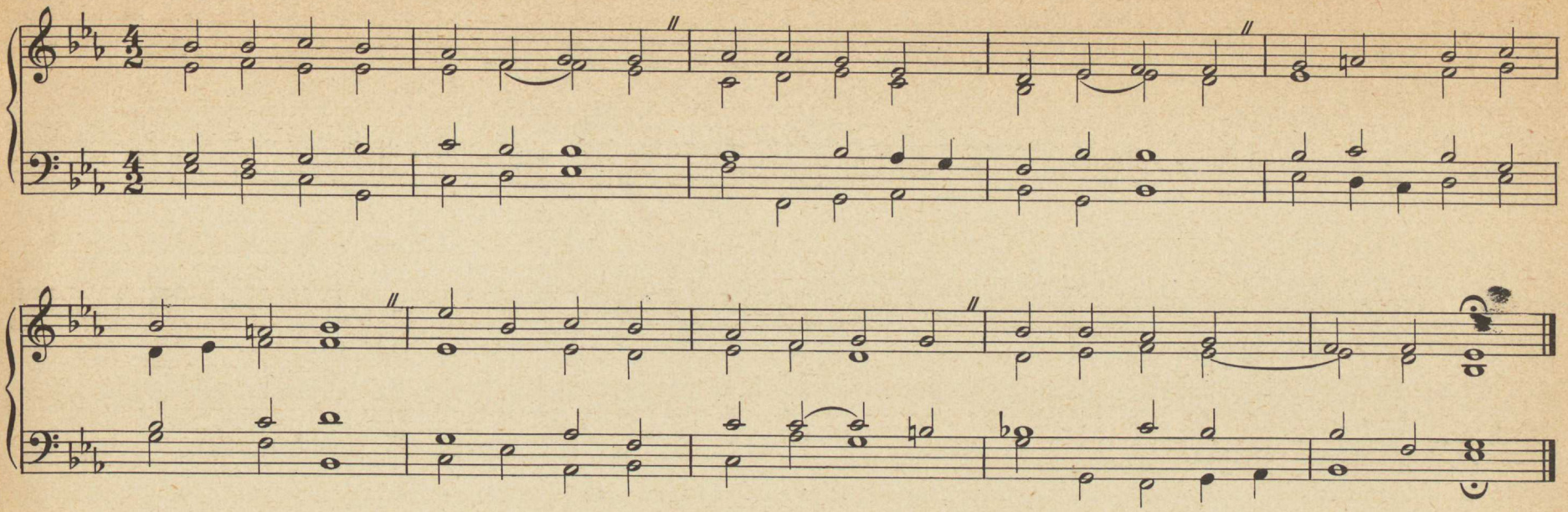
2. Den öppen står för varje själ,
Som nådens ord anammar,
För rik och fattig, kung och träl,
För alla folk och stammar.
O djup av nåd, min Gud, hos Dig,
Att den står öppen ock för mig,
För mig, för mig, står öppen ock för mig!

3. Så skynda fram trots oväns hot,
Förr'n porten sluten bliver,
Och kors och krona tag emot,
Som Frälsaren dig giver.
O djup av nåd, min Gud, hos Dig,
Att den står öppen ock för mig,
För mig, för mig, står öppen ock för mig!

4. Då vi på andra stranden stå,
Läggs korset av, det tunga;
Och livets krona vi då få
Och Jesu kärlek sjunga.
O djup av nåd, min Gud, hos Dig,
Att den står öppen ock för mig,
För mig, för mig, står öppen ock för mig!

Lydia Baxter (1809—1874). E. Nyström (1842—1907).

584. Fader! Du vars hjärta gömmer.



1. Fader, Du vars hjärta gömmer
Helighet, som allting dömer,
Kärlek, som förlåter allt,
Som vill döda
För att föda
Oss på nytt till ny gestalt —

2. Dig vi bedja: låt oss känna,
Att den eld, där vi oss bränna,
Just din kärleks låga är,
Att ock vreda
Vindar leda
Hem till Dig den Du har kär.

3. Rikt med våra tårars flöde
Vill Du vattna marker öde
Och ge liv och växt på nytt.
Rosor fromma
Skola blomma,
Öknen bli till äng förbytt.
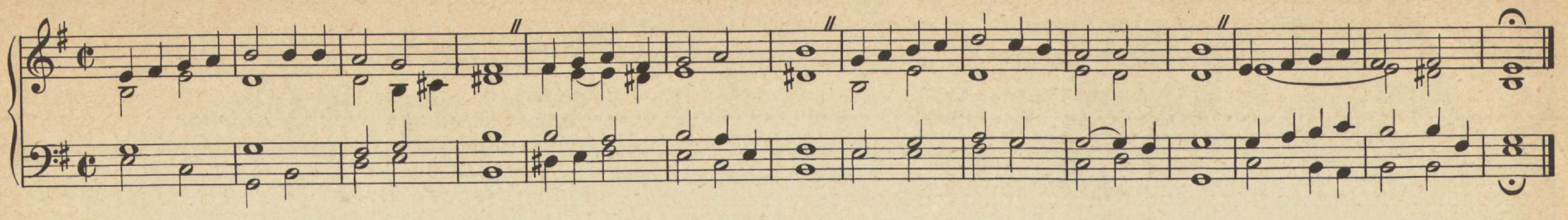
4. Där vi än i ångest höra
Ovisst mummel nå vårt öra,
Helgmålsringning ljuda skall:
Genom ljusa
Valv skall brusa
Påskkoralers jubelsvall.

5. Åter för Du oss de gamla
Vägarna; ej mer vi famla
Var sin egen dunkla stig:
Samfällt böjas
Knän och höjas
Unga hjärtan upp till Dig.

6. Dig vi prisa och berömma,
Som i vrede allt kan döma
Och i nåd förlåta allt,
Som vill döda
För att föda
Allt på nytt till ny gestalt.

E. Liedgren (f. 1879)

585. Kärlek från vår Gud.



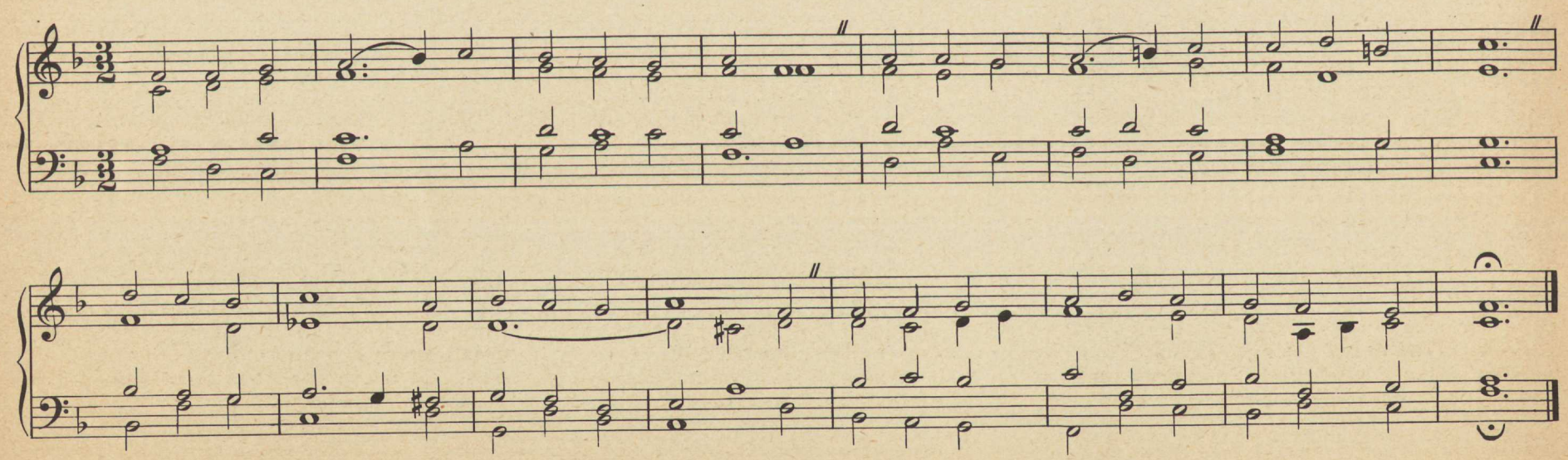
1. Kärlek från vår Gud
Väller stilla ut
Som en källa frisk och ren.
I dess bölja klar,
Där den djupast var,
Gömmes livets ädelsten.

2. Kärlek från vår Gud
Som en älsklig brud
Kommer smyckad till oss ned.
Öppna blott din famn,
Kom i Jesu namn!
Himlen bringar den ju med.

3. Kärlek från vår Gud
Är det stora bud;
Allt, ja, allt i sig det bär.
Bliv blott fast därvid,
Och du har Guds frid,
Ty Gud evig kärlek är.

J. N. L. Schjørring (1825—1900)

589. Ängsliga hjärta, upp ur din dvala.



1. Ängsliga hjärta, upp ur din dvala!
Glömmer du alldeles bort vad du har?
Frälsarens vänskap,
Nåd och gemenskap?
Ännu han lever, densamme han var.

2. Gud är i Kristus ännu din Fader,
Sonen är ännu din broder, som dog;
Trofaste Anden
Ännu vid handen
Städse dig leder: är detta ej nog?
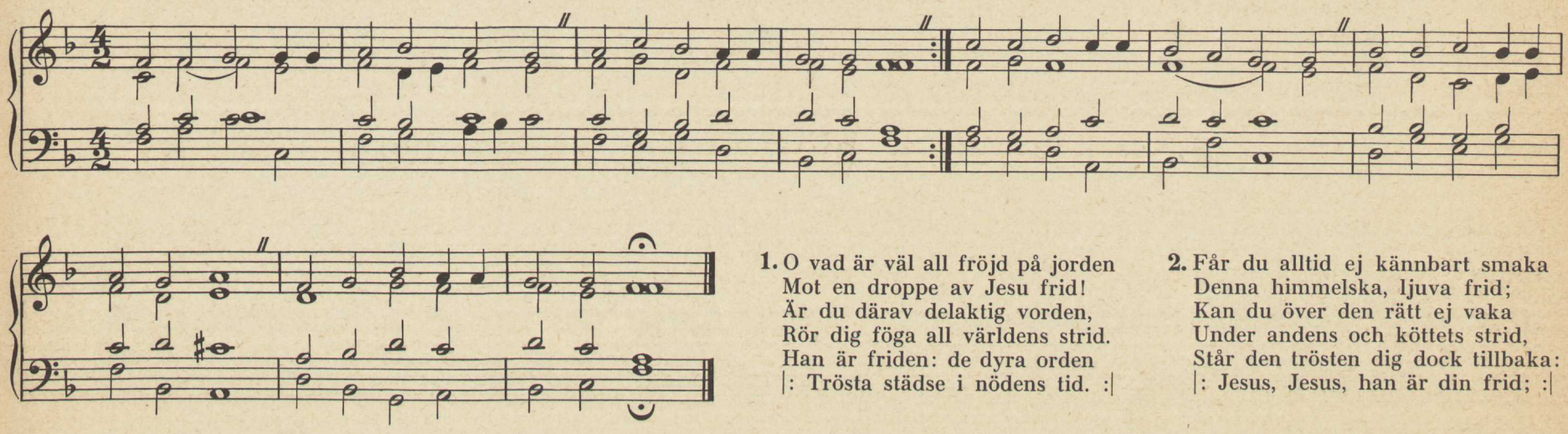
3. O, vilka under helgonen äro:
Äro så saliga, sucka så tungt,
Äro så höga,
Se det så föga,
Äro i borgen, men sällan ha lugnt.

4. Vandra i trone, se honom icke,
Detta är regeln, det bliver därvid.
Korta minuter
Känslan åtnjuter
Vad vi i sanning dock äga all tid.

5. Upp då ur dvalan, ängsliga hjärta!
Glöm icke alldeles bort vad du har!
Även den timma,
Tjockaste dimma
Solen fördöljer, är solen dock kvar.

C. O. Rosenius (1816—1868).

590. O, vad är väl all fröjd på jorden.



1. O vad är väl all fröjd på jorden
Mot en droppe av Jesu frid!
Är du därav delaktig vorden,
Rör dig föga all världens strid.
Han är friden: de dyra orden
|: Trösta städse i nödens tid. :|

2. Får du alltid ej kännbart smaka
Denna himmelska, ljuva frid;
Kan du över den rätt ej vaka
Under andens och köttets strid,
Står den trösten dig dock tillbaka:
|: Jesus, Jesus, han är din frid; :|

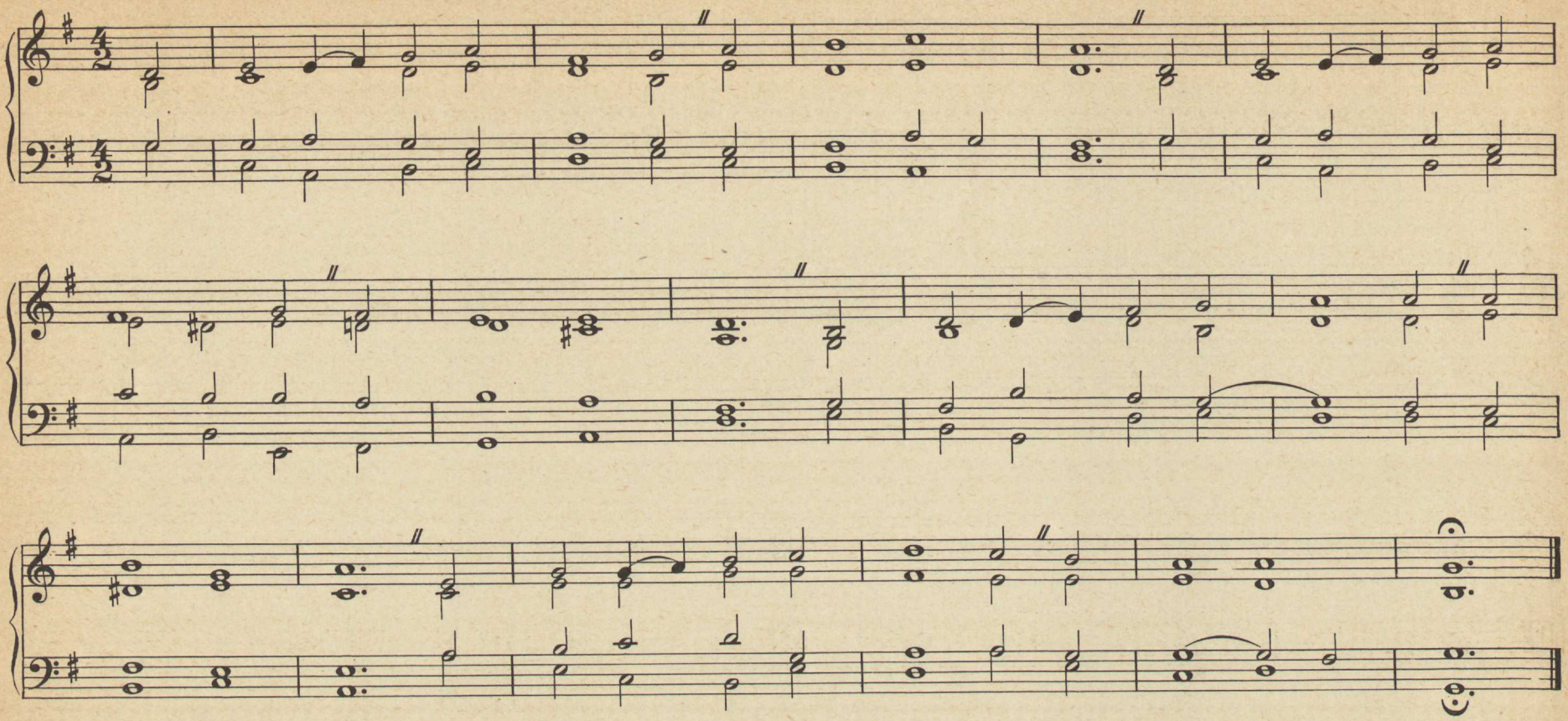
3. Är din frid, fast du ofta känner
Nöd och ofrid för syndens skull;
Ja, när solen som hetast bränner,
Viskar han dock så kärleksfull:
Jag, din vän framför andra vänner,
|: Älskar dig för min egen skull. :|

4. Är du trött utav pilgrimsfärden,
Suckar efter förlossningen,
Lider hjärtat av synden, flärden,
Ja, av kärlek till synden än,
Se, besegrad är ändock världen,
|: Jesus vunnit ock över den. :|

5. Gläds, ja, gläds, ty vad Jesus vunnit
Är en vinning jämväl för dig;
Han en evig förlossning funnit,
När i döden han utgav sig;
Snart all fruktan, all nöd försvunnit,
|: Snart allt mörker blir ljust för dig. :|

Lina Berg, f. Sandell (1832—1903).

593. Så tag nu mina händer.



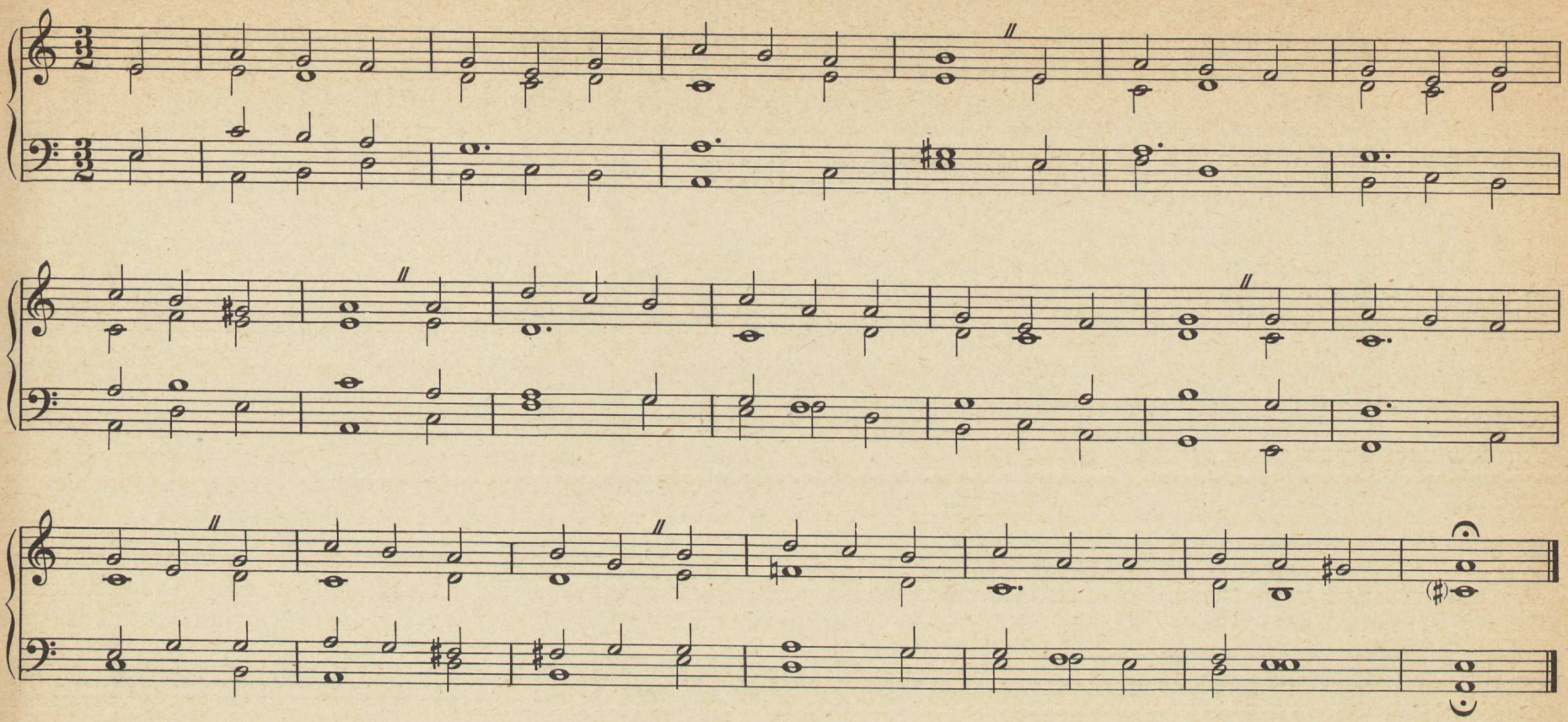
1. Så tag nu mina händer
Och led Du mig,
Att saligt hem jag länder,
O Gud, till Dig.
Ditt barn i nåd ledsaga,
Min väg är svår:
Jag vill ett steg ej taga,
Där Du ej går.

2. Ja, låt mitt arma hjärta
En gång få ro,
Åt Dig i fröjd och smärta
Sig helt förtro,
Och låt ditt barn sig luta
Intill ditt bröst
Och sina ögon sluta
Och finna tröst.

3. Får jag ej strax förnimma
Ditt starka stöd,
Jag ser dock målet glimma
Ur natt och nöd.
Så tag då mina händer
Och led Du mig,
Att saligt hem jag länder
Till sist hos Dig.

Julia v. Hausmann (1826—1902). J. A. Eklund (f. 1863).

594. Med Gud och hans vänskap.



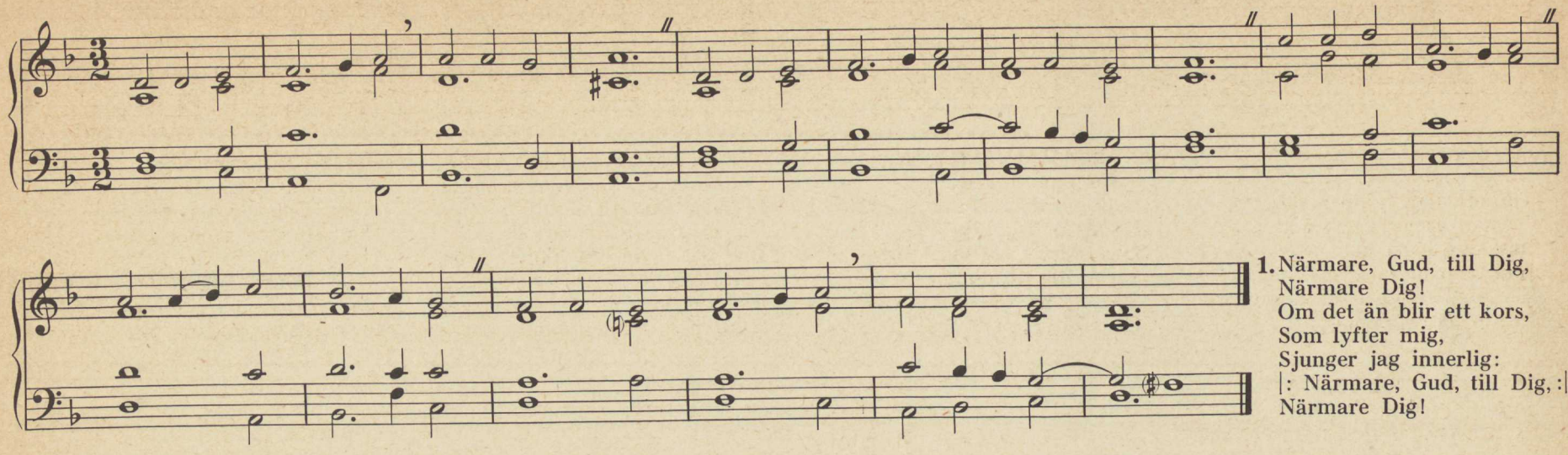
1. Med Gud och hans vänskap,
Hans Ande och ord
Samt bröders gemenskap
Och nådenes bord
De osedda dagar
Vi möta med tröst:
|: Oss följer ju Herden, :|
Den trofaste Herden,
Vi känna hans röst.

2. I stormiga tider
Bland töcken och grus
En skara dock skrider
Mot himmelens ljus;
Det tåget, dess härlighet
Världen ej ser,
Men Herren går för dem,
|: Men Herren går för dem :|
Med segerns baner.

3. O Jesu, bliv när oss,
Bliv när oss alltfort
Och sköt oss och bär oss,
Som alltid du gjort.
Ja, amen, din trohet
Skall bringa oss fram:
Lov, pris, tack och ära,
|: Lov, pris, tack och ära :|
Vår Gud och vårt Lamm!

C. O. Rosenius (1816—1868).

598. Närmare, Gud, till Dig.



1. Närmare, Gud, till Dig,
Närmare Dig!
Om det än blir ett kors,
Som lyfter mig,
Sjunger jag innerlig:
|: Närmare, Gud, till Dig, :|
Närmare Dig!

2. Döljer för pilgrim trött
Solen sitt sken,
Blir än min huvudgärd
Hårdaste sten,
Skall jag dock drömma mig
|: Närmare, Gud, till Dig, :|
Närmare Dig.
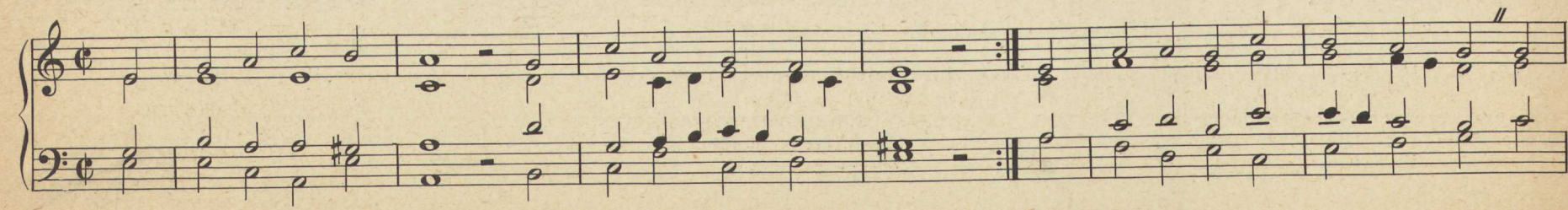
3. Där skall all nåd Du gav
Stå för min syn
Såsom en stege, rest
Upp emot skyn.
Änglar där vinka mig
|: Närmare, Gud, till Dig, :|
Närmare Dig.
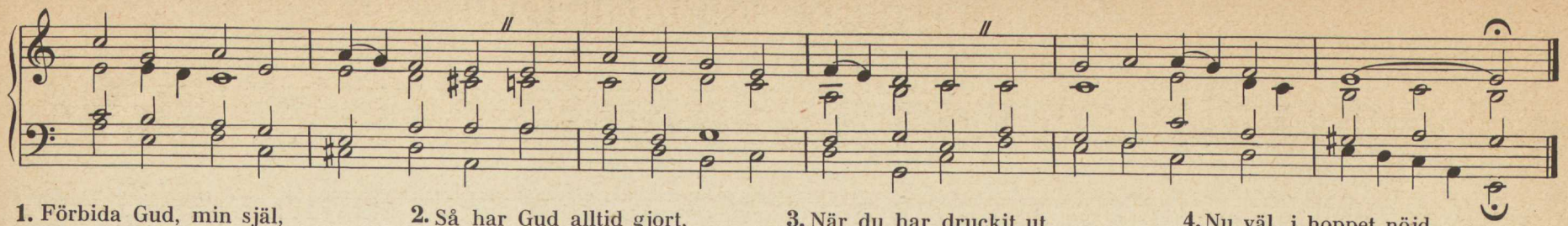
4. Vaknad, jag reser glad
Stenen så hård
Såsom mitt Betel upp
Minnet till vård:
Natten ju förde mig
|: Närmare, Gud, till Dig, :|
Närmare Dig.

5. Sist, när jag ställa får
Uppåt min färd
Och re'n till rygga är
Jordlivets värld,
Viskar det än i mig:
|: Närmare, Gud, till Dig, :|
Närmare Dig!

Sarah Flower Adams (1805—1848). J. E. Linderholm (f. 1872).

601. Förbida Gud, min själ.





1. Förbida Gud, min själ,
I hopp och tålamod:
Till slut han hjälper väl,
Ty han är mild och god.
När sina barn han prövat har,
Han dem ur luttringselden tar,
Ger för den kalk de tömma fått
Ett rågat fröjdemått.

2. Så har Gud alltid gjort,
Så är hans hjärtelag;
Guds barn hans kärlek sport
I sorg och glädjedag.
Hans nådeshav töms aldrig ut;
I tron dig till din Jesus slut,
Som sjuka själar läka kan,
Då bättringen är sann.

3. När du har druckit ut
Den kalk din Gud dig skänkt,
I glädje stor till slut
Din sorg då bliver dränkt;
Din själ invid din Faders bröst
Får njuta himmelsk nådetröst.
Din mörka väg gå fram i hopp:
Snart rinner solen opp.

4. Nu väl, i hoppet nöjd,
Dig, Gud, jag prisa vill
Och hålla för min fröjd
Vad Du mig sänder till.
Jag vet det barnet älskas bäst,
Som under tuktan hålles mest;
Jag vet det kära barnets tår
Till hjärtat Fadern går.

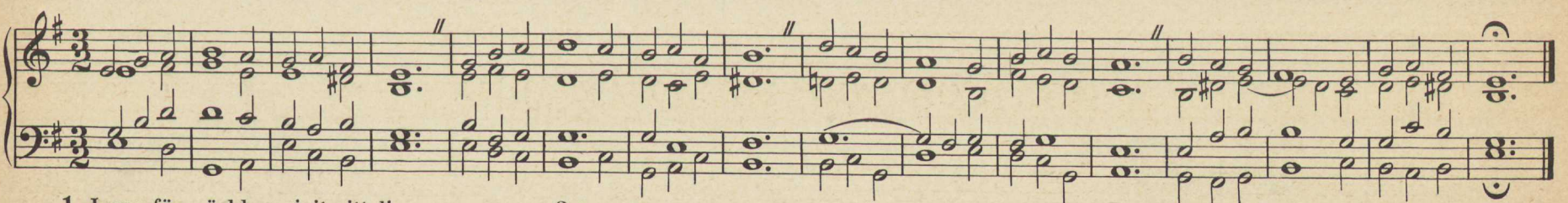
5. Så fortfar, själavän,
Att grundligt rena mig
Från vad mig smittar än,
Och helga mig åt Dig.
O Du som har mig återlöst,
Förbliv i liv och död min tröst.
Från synd och värld jag avsked tar,
Som mig förnedrat har.

6. Jag lämnar världens flärd,
Som blott gör sorg och kval;
Den är ej mödan värd,
Jag gör ett bättre val.
Här lyckan ofta vänder sig;
Låt mig då bliva fast vid Dig,
Min Gud, i tron beständigt här
Och sedan evigt där.

7. Kom, lös mig, själavän,
Ur mina träldomsband.
Jag vill till himmelen;
Jag längtar till det land,
Där ingen nöd mer plågar mig,
Men glädjen är oändelig,
Där jag i helgons rena skrud
Får evigt lova Gud.

Okänd förf. (1700-talet).

603. Jesus för världen givit sitt liv.
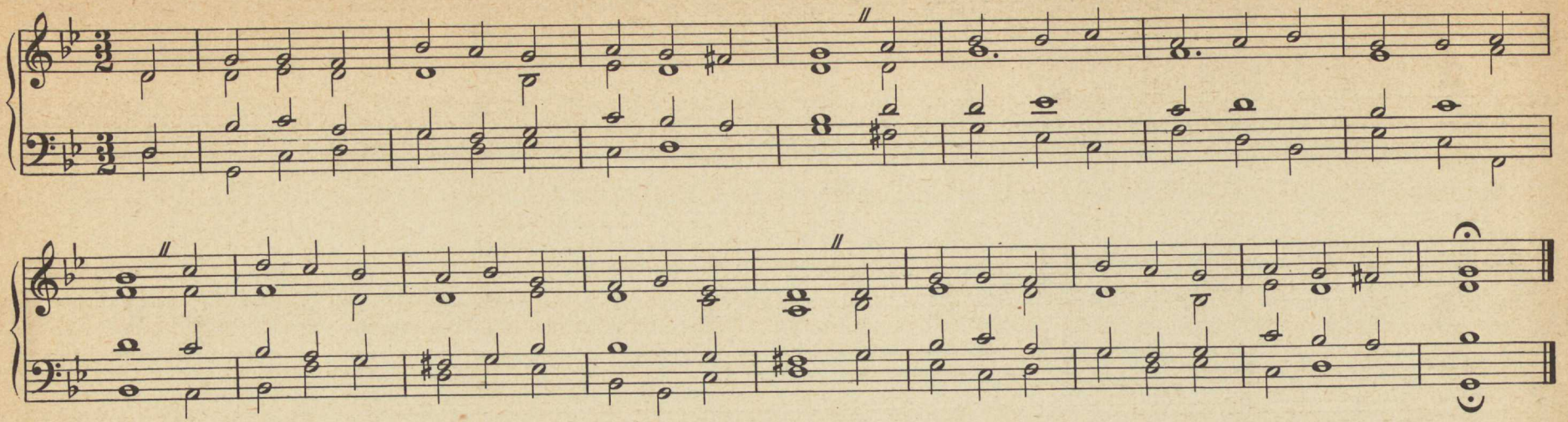


1. Jesus för världen givit sitt liv:
Öppnade ögon, Herre, mig giv.
Mig att förlossa offrar han sig,
Då han på korset dör ock för mig.

2. O, vilken kärlek, underbar, sann!
Aldrig har någon älskat som han.
Frälst genom honom, lycklig och fri,
Vill jag hans egen evigt nu bli.

3. Tag mig då, Herre, upp till ditt barn,
Lös mig från alla djävulens garn.
Lär mig att leva, leva för dig,
Glad i din kärlek, offrande mig.

Lina Berg, f. Sandell (1832—1903).

605. Gå varsamt, min kristen.



1. Gå varsamt, min kristen, giv akt på din gång!
Den vägen är smal, och den porten är trång,
Som förer till livet, och de äro få,
Som kunna den finna och vilja den gå.

2. Den måste man varsamt, i ödmjukhet gå,
I bön och i vaksamhet akta därpå.
Ett steg blott på sidan dig bringar i nöd;
Din köttsliga frihet är andelig död.

3. Här gäller att kämpa mot djävul och värld,
Att icke bedåras av högmod och flärd,
Sig själv och allt syndigt försaka i grund
Och hålla sig färdig att lida var stund.

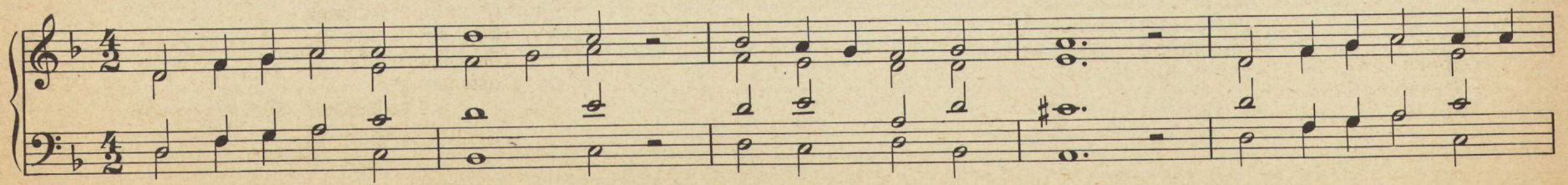
4. Bekymmer hav städs om din dyrbara själ,
Och skaffa med fruktan ditt eviga väl.
Hur vill du försvara för Herren din Gud,
Om du genom synder fördärvar hans brud?

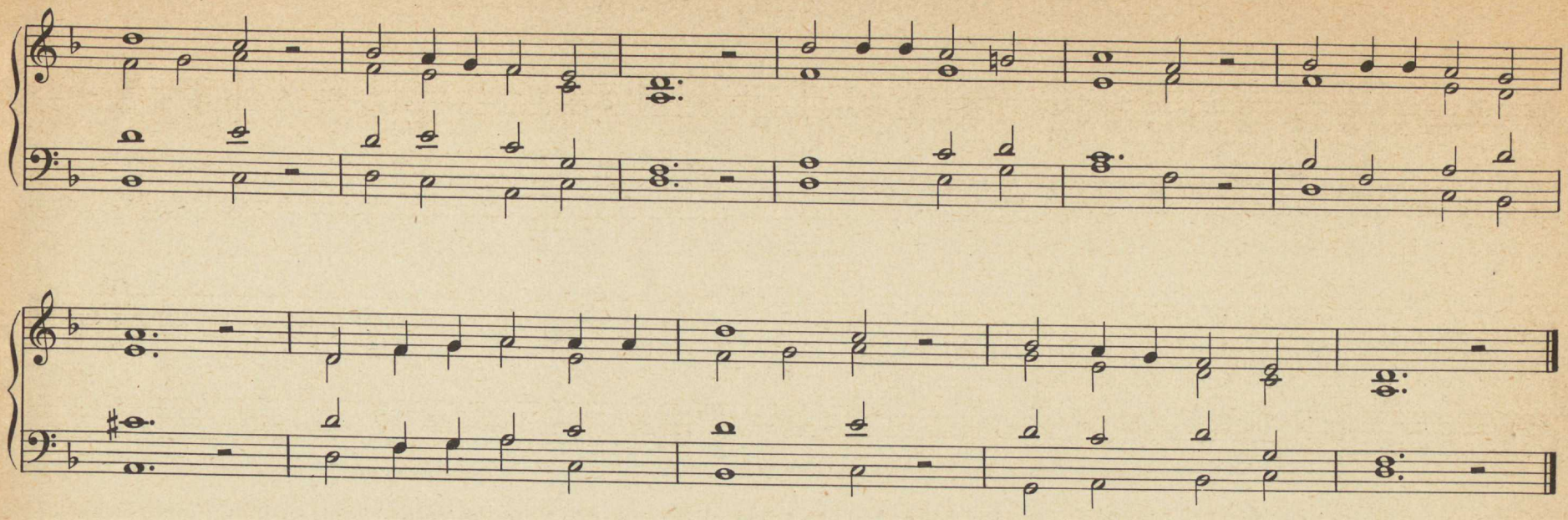
5. Din klädnad gör vit i din Frälsares blod:
Det styrker till dagelig bättring ditt mod,
Låt dig ej besmittas av synd och av last;
Bed Gud, att han gör din utkorelse fast.

6. Gå troget och stadigt i Frälsarens spår,
Och kraft till din vandring av honom du får.
Hans börda är ljuvlig: åt honom dig giv!
Han giver dig nåd till evinnerligt liv.

O. Kolmodin (1690—1753). Finländska psb.

612. Verka tills natten kommer.





1. Verka, tills natten kommer,
Kallelsens verk är stort:
Hela livet behöves,
Dagarna svinna fort.
Tidigt i livets morgon
Sände dig Herren bud.
Dopets gåva förpliktar:
Livet helt åt Gud.

2. Verka, tills natten kommer.
Barndomens ljusa år,
Ungdomens drömuppfyllda,
Kämpande, rika vår,
Mannagärningens sommar,
Höstens och ålderns tid:
Livets dagsverkstimmar,
Fylld med kostsam id.

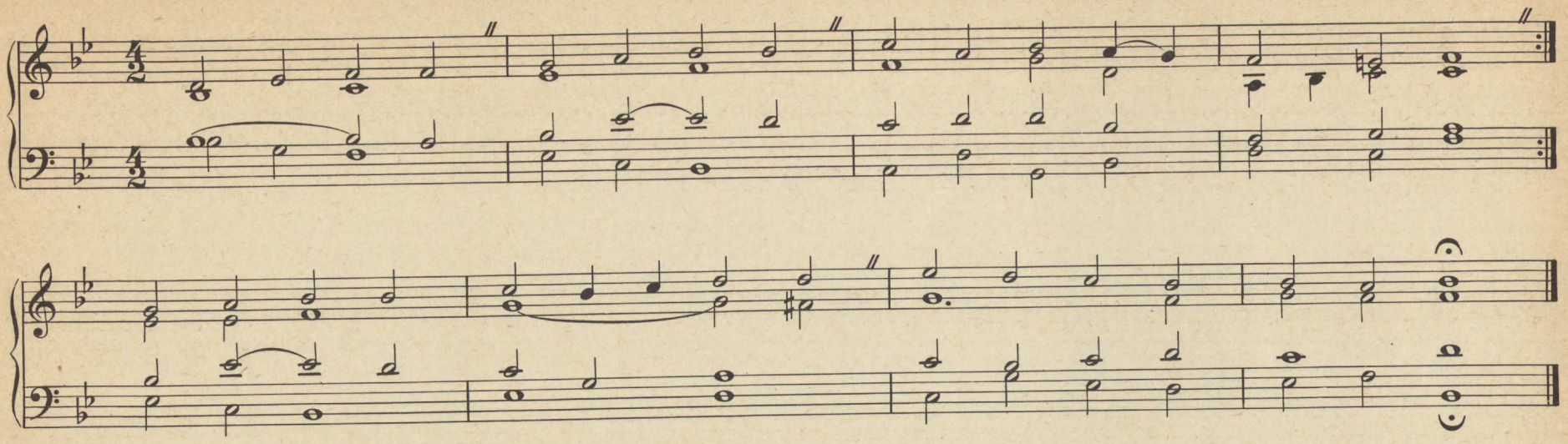
3. Verka, tills natten kommer.
Du som gick tidigt ut,
Kastar du dina redskap,
Tror du ditt verk är slut?
Verket är icke färdigt
Ens när du hembud får:
Saligt ur natten dagas
Evigt gudstjänstår.

4. Verka, tills natten kommer,
Dröj i Guds verk och bed.
Vet: där du går i kallet,
Går din Herre med.
Dignar du under oket:
»Herre, min kraft är all»,
Han som gav värvet äger
Kraften för ditt kall.

5. Verka, ty natten kommer;
Dagen är alltid kort.
Kallets mått skall fyllas:
Spill ingen timme bort.
Verka, ty natten kommer,
Dagsverkets prövningstid,
Lönen för dagens möda:
Evig tjänst och frid.

Siri Dahlquist, f. Jonsson (f. 1889).

625. Pärlor sköna, ängder gröna.



1. Pärlor sköna,
Ängder gröna,
Skatter många jorden har.
Rik på håvor,
Själens gåvor,
Denna värld är underbar.
En allena
Är den rena
Pärlan, som ej like har.

2. Utan like
Är Guds rike,
Fast i ringa jordiskt skal.
Den det finner,
Allt han vinner,
Han har gjort det goda val.
Han är vorden
Rik på jorden,
Lycklig i en värld av kval.
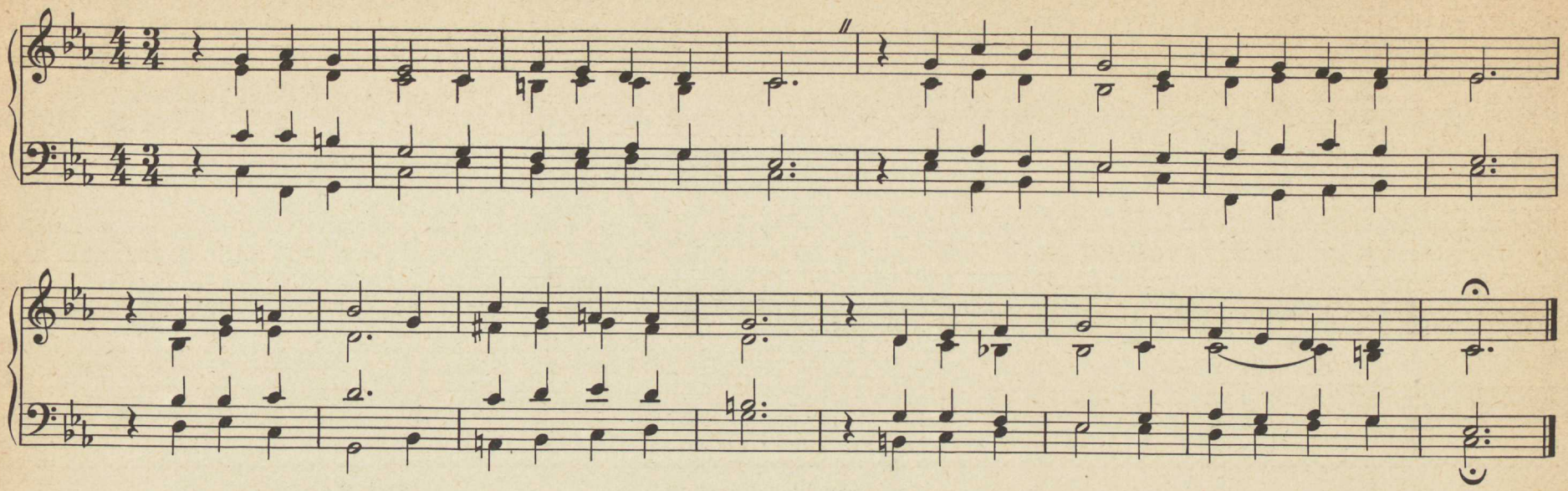
3. Sök det trägen;
Gå den vägen,
Som är smal, men uppåt bär.
Dig rannsaka,
Bed och vaka
Emot syndiga begär.
Dig ödmjuka,
Ordet bruka;
Nu Guds rike är dig när.

4. Ungdomsåren,
Levnadsvåren
Åt din Gud med glädje giv.
Tjäna stilla
I det lilla.
Herren Kristus trogen bliv.
Rik är Anden,
Stark är handen,
Som dig för till evigt liv.

5. Jordisk fägring
Som en hägring
Snart i tidens natt förgår.
Efter natten
Himlaskatten
Är det enda, som består.
Herre, led oss
Och bered oss,
Att dess härlighet blir vår.

E. Evers (1853—1919).

651. Bliv kvar hos mig – se, dagens slut är när.



1. Bliv kvar hos mig — se, dagens slut är när;
Bliv kvar, o Herre, snart är natten här.
Då allting annat sviker och bedrar,
Du ende trogne tröstare, bliv kvar!

2. Som drömmar fly, så ila våra år.
All jordens glädje likt en fläkt förgår:
Allt hastar hän mot sin förvandling snar.
Du är densamme — bliv du hos mig kvar!

3. Ej blott en blick, ett ord jag beder om,
Nej, som till Emmaus du fordom kom
Och sorgsna bröders tunga börda bar,
Kom — ej att gästa blott — bliv hos mig kvar!

4. Du ensam kan betvinga mörkrets hot
Och giva styrka att stå frestarn mot.
Var stund din närhet jag av nöden har;
I köld, i sol bliv, Herre, hos mig kvar!

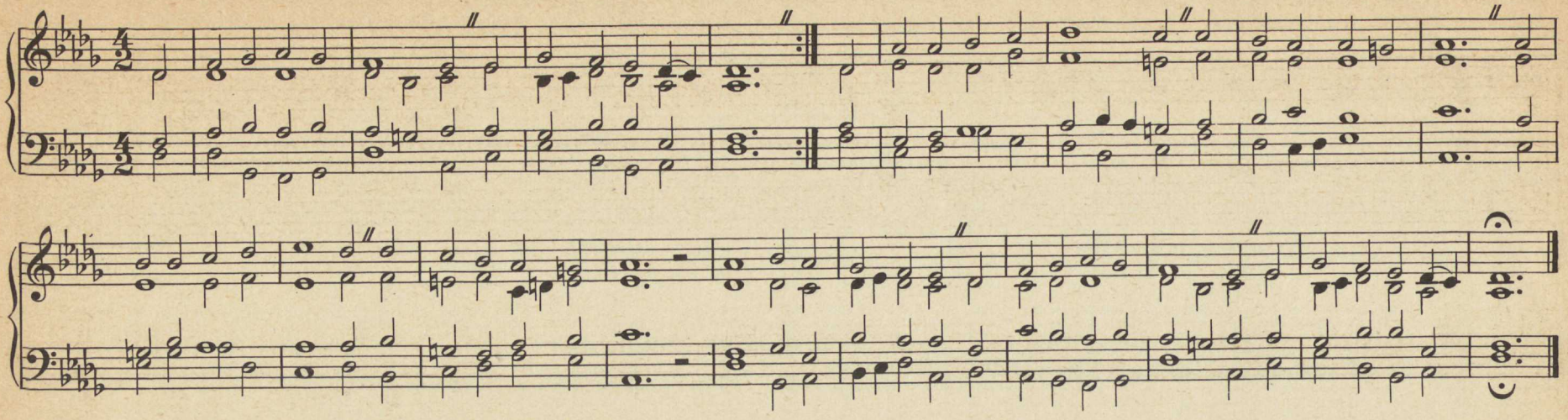
5. Som späd jag lades i din kärleks famn
Och blev välsignad i ditt dyra namn.
Du mig ej lämnat, fast på villors stig
Jag ofta svek dig — o, bliv kvar hos mig!

6. Ej fruktar jag, då du är när i nåd,
Då viker smärtan, aldrig fattas råd,
Av gravens fasa ej ett spår är kvar,
Och döden mist sin udd, när dig jag har.

7. Ditt kors skall skina för min blick, när sist
Jag somnar in, o Herre Jesu Krist.
Då viker natten, morgon bräcker klar —
I liv, i död bliv, Herre, hos mig kvar!

H. F. Lyte (1793—1847). C. O. Mannström (f. 1875).

654. Jag är en gäst och främling.



1. Jag är en gäst och främling
Som mina fäder här,
Mitt hem är ej på jorden,
Nej, ovan skyn det är.
Där uppe bor min Fader
I härlighet och ljus;
Där ville jag ock vara
Uti min Faders hus.
Hem, hem, mitt kära hem,
Ej finns en plats på jorden
Så skön som du, mitt hem.

2. Där uppe bor min Jesus,
Min Frälsare så huld,
Som gick för mig i döden
Och tog på sig min skuld.
Om glädjen blomsterströdde
Vart steg jag här går fram,
Jag skulle ändå längta
Hem till Guds dyra Lamm.
Hem, hem, mitt kära hem,
Ej finns en plats på jorden
Så skön som du, mitt hem.

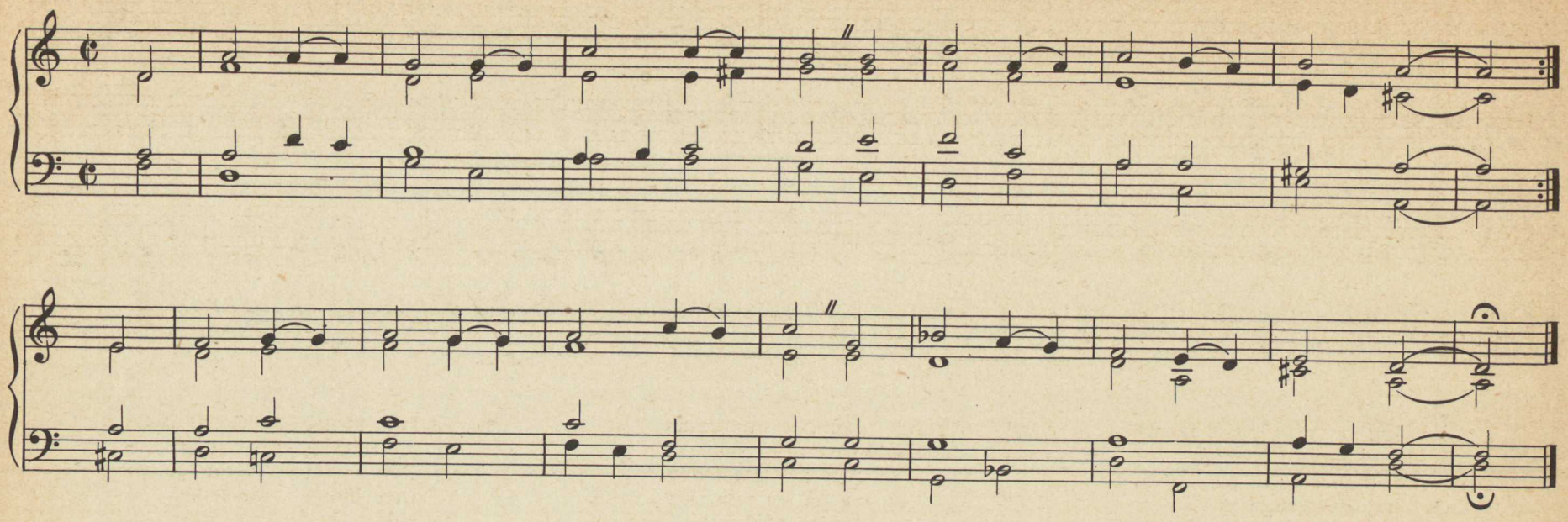
3. Hur jordens blommor dofta
Av friskhet och behag,
Och hur dess fåglar sjunga
Den sköna sommardag,
Hur vänner dyra, kära
Så ljuvligt möta mig,
Mitt hjärta ändock längtar,
O sköna hem, till dig.
Hem, hem, mitt kära hem,
Ej finns en plats på jorden
Så skön som du, mitt hem.

4. Ty här på denna jorden
Är synden med i allt
Och ger åt allt det sköna
En främmande gestalt.
Fast den ej kan fördöma,
Se'n själv fördömd den är,
Den kan mig ännu plåga,
Men så den skall ej där.
Hem, hem, mitt kära hem,
Ej finns en plats på jorden
Så skön som du, mitt hem.

5. Och snart, så ordet säger,
Jag skall ock hinna dig;
Min Jesus själv skall komma
Och hämta mig till sig.
Då skall jag salig skåda
Vad här jag trodde på
Och till min Jesu ära
Den gyllne harpan slå.
Hem, hem, mitt kära hem,
Ej finns en plats på jorden
Så skön som du, mitt hem.

Lina Berg, f. Sandell (1832—1903).

658. En dalande dag, en flyktig stund.



1. En dalande dag, en flyktig stund
Är människans levnad i tiden,
Och släktena skifta som löv i lund,
När sommaren är förliden.
Så sjunka vi hän, så redes oss sist
En bortglömd grav efter striden.

2. Och dock är mitt hjärta oförskräckt,
Min ande bidar förskoning;
I liv och död är en hand mig räckt,
Som bjuder frid och försoning,
Ty Kristus, Guds Son, mig lovat har
I Fadershuset en boning.

3. Själv gick han åstad och beredde blid
I huset, ej byggt med händer,
En evig boning med liv och frid
För Herrens vänner och fränder.
Där väntar han oss, om i tro vi gå
Vår väg genom dödens länder.

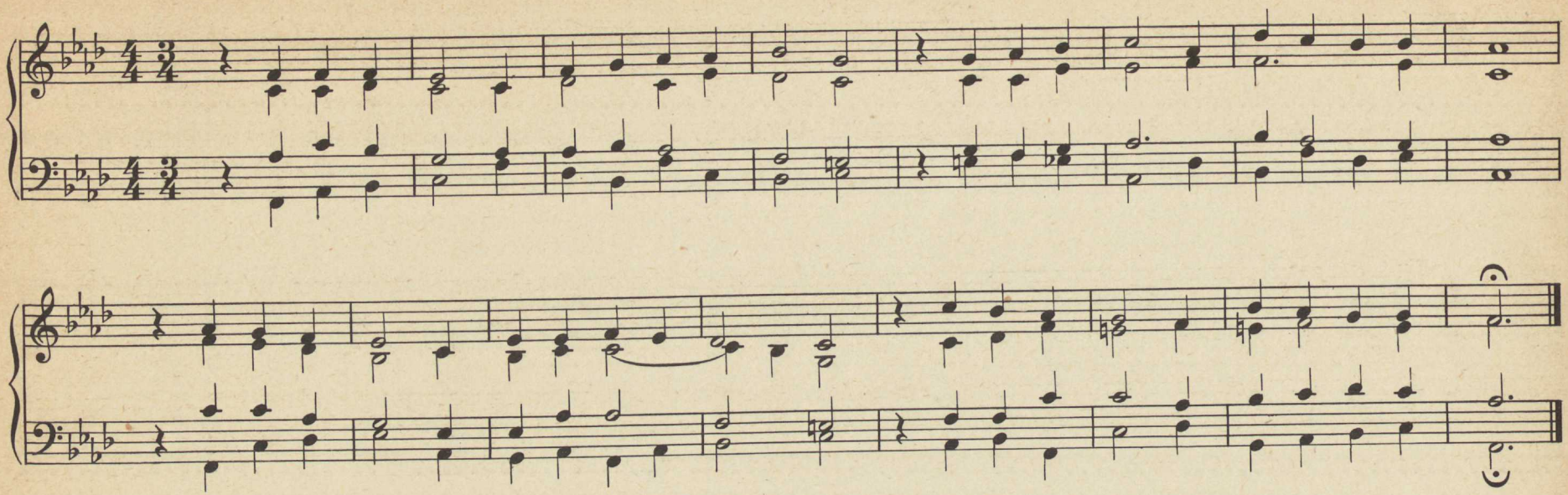
4. Väl ingen i världen, trång och låg,
Har skymtat de strålande salar,
Väl själen endast i aningen såg
Dess glans här i tårarnas dalar,
Men vägen, vägen den ligger klar
I Jesus och ordet han talar.

5. Ja, du är vägen, vår Frälserman,
Guds levande ord, oss givet.
Du ensam de villade leda kan,
Du sanningen är och livet.
Och allt vad jag syndat min levnads dag
I dig försonat är blivet.

6. Så somnar jag glad i ditt heliga namn,
Du vakar, tills dag sig tänder.
När morgon upprinner, då är jag i hamn
Och skådar mitt hemlands stränder
Och kysser med outsäglig fröjd
De genomborrade händer.

J. Johnson (1864—1916).
O. R. Hallberg (f. 1882). C. O. Mannström (f. 1875).

667. Tänk, när en gång det töcken har försvunnit.



1. Tänk, när en gång det töcken har försvunnit,
Som över detta livet breder sig,
När evighetens sköna dag upprunnit
Och himmelskt solljus flödar på min stig!

2. Tänk, när en gång vart »varför» blir besvarat,
Var gåta löst, som här jag grubblat på,
När allting blir av Herren själv förklarat;
Tänk, när jag Herrens väg skall fullt förstå!

3. Tänk, när en gång är kuvad varje smärta,
Vart sår är läkt, var längtan nått sin hamn,
När varje tår avtorkats vid Guds hjärta
Och varje snyftning stillats i hans famn!

4. Tänk, när en gång med obeslöjat öga
Jag honom ser, som här jag trott uppå!
Tänk, när jag träder i hans boning höga
Och får med lov inför hans anlet' stå!

5. Tänk, när en gång jag utan synd skall vara,
Var tanke ren, var gärning utan brist,
När brusten är för alltid varje snara
Och varje frestelse sin kraft har mist!

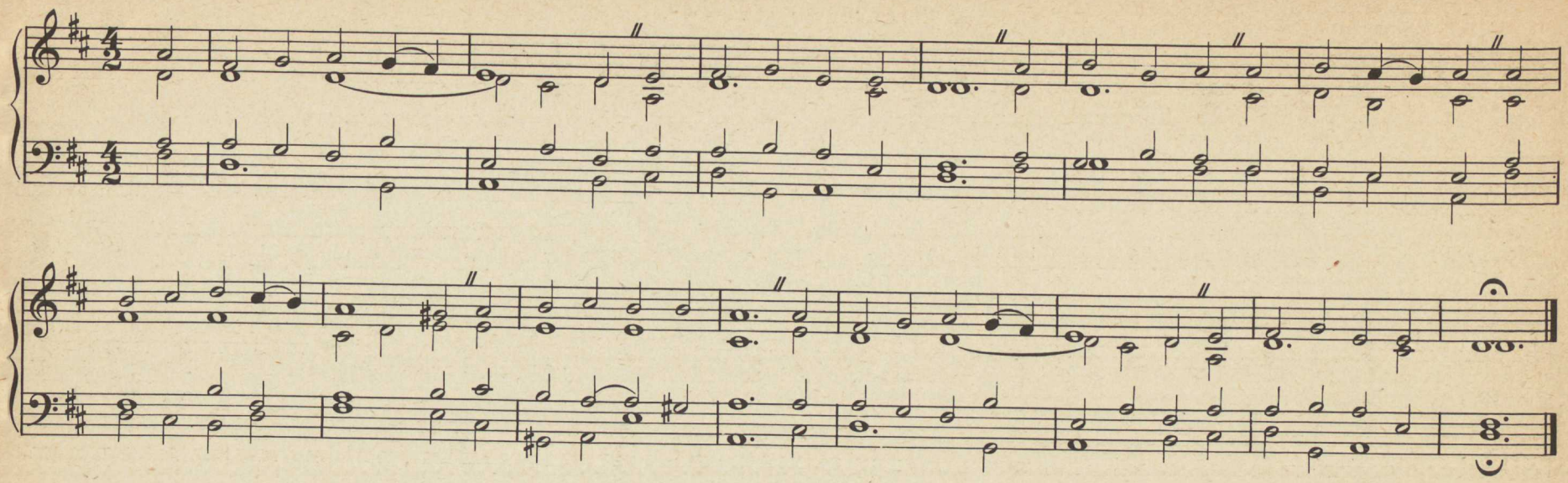
6. Tänk, när en gång vart band, som här mig enat
Med människor i ändlighetens land,
I himlens värld blir genomlyst och renat
Och knytes fast av Herrens egen hand!

7. Tänk, när en gång i himlens gyllne salar
Med vännen kär, som jag på jorden vann,
I evig frid om evigt liv jag talar
Och om det liv, som likt en dröm försvann!

8. O ljuva tanke, sjung du i mitt hjärta
Var gång mig vägen synes tung och lång.
Gjut din hugsvalan i var bitter smärta
Och bär mig hemåt, hulda hemfärdssång.

W. A. Wexels (1797—1866). Elin Silén, f. Nordin (f. 1875).

669. I djupet av mitt hjärta.



1. I djupet av mitt hjärta
En stad jag högt åtrår:
Jerusalem,
Det sälla hem,
Där all min nöd och smärta
För alltid avsked får.
I djupet av mitt hjärta
Den staden jag åtrår.

2. Men på de vida vatten
Var finner jag dock väg?
Bland blinda skär
Var vägen är
I storm och mörka natten
Till hemmet, säg, o säg!
Ack, på de vida vatten
Var finner jag dock väg?

3. Jo, du mig visar vägen,
Min dyre Frälsare,
Och vägen går
I dina spår.
Själv hjälplös och förlägen,
Jag blott på dig vill se.
Ja, du mig visar vägen,
Min dyre Frälsare.

4. Se, målet härligt lyser
I fjärran: o Guds stad,
Du målet är,
Och allt besvär,
Varför nu här jag ryser,
Jag där snart glömmer glad.
Se, målet härligt lyser
I fjärran: o Guds stad!
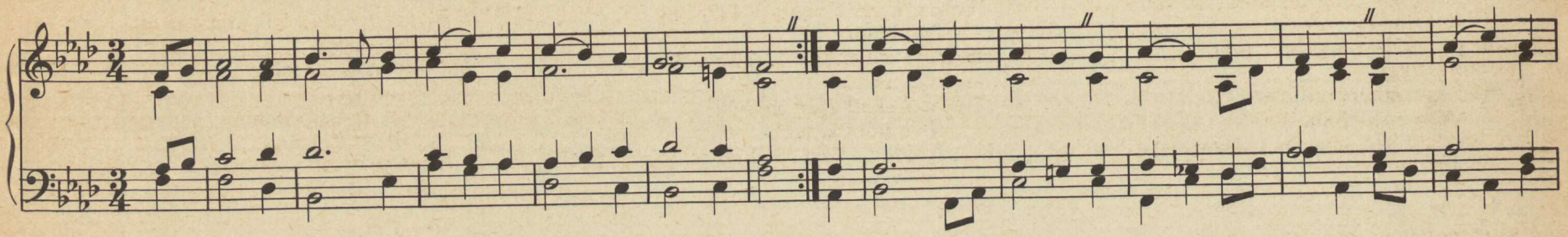
5. Så även jag skall vinna
I Jesu Kristi namn;
Ja, också jag,
Så arm och svag,
Skall en gång målet hinna
I härlighetens hamn.
Så även jag skall vinna
I Jesu Kristi namn.
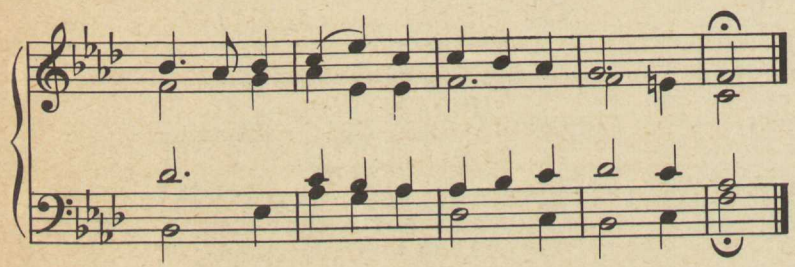
Vv. 1 o. 2 H. A. Brorson (1694—1764). Vv. 3—5 Svensk förf. (1800-talet).

671. O se, den stora vita här.

Se Koralbok till nya psalmer 523.

673. Eja mitt hjärta, hur innerlig är fröjden.





1. Eja, mitt hjärta, hur innerlig
Är fröjden,
Vad lust och glädje förunnas mig
Av höjden,
Då jag betänker,
Att dödens länker
Har Kristus brutit och livet skänker
Av nåde!

2. Med högsta lust jag min Herre Krist
Tillbeder,
Som mig min salighets krona visst
Bereder,
Han nåd mig giver
Och trofast bliver;
All nöd han fjärran ifrån mig driver
För evigt.

3. Liksom en fågel vid ljusan dag
Sig gläder,
Så av Guds härlighet fröjdas jag
Och kväder:
Ditt folk dig äre,
O Jesu käre,
Och alla konungar dig hembäre
Sin hyllning.

4. Eja, mitt hjärta med hugnad stor
Sig höjer.
Mig så den fröjd, som i himlen bor,
Förnöjer,
Att, vad må hända,
Vad Gud må sända,
Jag klagar icke, ty allt skall lända
Till glädje.

5. När jag mig världens fåfänglighet
Påminner
Och hur dess glädje, förrän han vet,
Försvinner,
Med tröst jag minnes,
Var livet finnes,
Som av förgängelsen aldrig hinnes:
Där ovan.

6. Jag all min lit uppå Jesus Krist
Vill sätta.
I trons förbidan jag väntar visst
Med rätta,
Att mitt elände
Skall få god ände
Och jag får glömma all nöd jag kände
I tiden.

7. När synden gör mig ett sorgfullt mod
Och kränker,
I tron på Frälsarens dyra blod
Jag tänker:
Det kan allena
Från synden rena
Och hjärtats sår som en balsam lena
Så ljuvligt.

8. Mig icke dödens och satans makt
Skall fälla.
Hans dom, som båda har nederlagt,
Skall gälla.
När jag insomnar,
Han mig omfamnar;
Av honom buren, jag säkert hamnar
I friden.

9. Ack, där jag klarare då än gull,
Än solen
Skall skina salig och fröjdefull
För stolen.
Den gode Guden
Mig skänker skruden,
Som han har lovat att giva bruden,
Den kära.

10. Där får klart skinande silke jag
Till kläder,
Då fram för Jesus på ärans dag
Jag träder.
Han skall mig smycka
Med högsta lycka.
Den fröjden ingen skall från mig rycka:
Det vet jag.

11. Guds stad med gator av idel gull
Skall vara,
Dess grund av ädlaste stenar full,
Så klara.
Där efter striden
I djupa friden
Vid änglasången ej lång blir tiden
För glädje.

12. En stor, oändelig högtidsfröjd
Det bliver,
Som fridens furste i himlens höjd
Mig giver.
Där Jesu vänner
Med palm i händer
Lovsjunga Lammet, som noga känner
De sina.

13. Eja, jag fröjdas, att mot den dag
Det lider,
Då allt skall komma så väl i lag
Omsider.
Min Jesus vände
Allt mitt elände
I fröjd och salighet utan ände
Rätt snarligt.

14. Beredd mig håll, Herre Jesu Krist,
Att vänta
Din uppenbarelse, när du sist
Vill hämta
Från jämmerdalen
Och jordekvalen
Din brud till eviga bröllopssalen.
Ja, amen!

Elle Andersdatter († o. 1643).
Sv. övers. (1673). A. F. Runstedt (1861—1933).

Följande melodier ur Koralbok till nya psalmer av 1921 lämpa sig icke för högmässan:

502, 506, 507, 515, 525, 533, 542, 544 b, 545, 547, 556, 560, 561 b, 563, 568, 575, 576, 581 a och b, 584, 585, 589, 590, 593, 594, 598, 601, 603 b, 605, 612 a och b, 617, 622 b, 651, 654, 658, 667 a och b, 669 och 671.

Statens offentliga utredningar 1934

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Utlåtande över utredningen ang. tredje mans rätt till neutralitet i arbetskonflikter m. m. [10]
Betänkande med förslag till lag ang. vissa ekonomiska stridsåtgärder m. m. [16]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Betänkande med förslag till bestämmelser ang. upphandling av lantbruksprodukter m. m. för statens och kommunala inrättningars behov. [15]
Betänkande med förslag till bestämmelser ang. upphandling av inhemskt motorbränsle för statens stationära anläggningar m. m. [20]

Kommunalförvaltning.

Statens och kommunernas finansväsen.

Politi.

Socialpolitik.

Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 2. Finanspolitikens ekonomiska verkningar. [1]
Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 3. Löneutvecklingen och arbetslösheten. [2]
Utredning ang. åtgärder för bekämpande av ungdomsarbetslösheten. [11]
Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 4. Penningpolitik, offentliga arbeten, subventioner och tullar som medel mot arbetslöshet. [12]
Undersökningar ang. det sociala hjälpklientelet. [14]

Hälso- och sjukvård.

Medicinalstyrelsens förslag till nya författningsbestämmelser ang. statsbidrag till avlöning åt distriktssköterskor m. m. [9]
Betänkande ang. den slutna kroppssjukvården i riket jämte vissa därmed sammanhängande spörsmål. [22]

Allmänt näringsväsen.

Fast egendom. Jordbruk med binäringar.

Betänkande med utredning och förslag rörande organisationen av försöksverksamheten på växt- och trädgårdsodlingens område. [4]
Utredning med förslag om åtgärder för åstadkommande av billiga egnahemsbyggnader. [6]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Industri.

Statliga cement- och betongbestämmelser av år 1934. [17]

Handel och sjöfart.

Betänkande med förslag ang. frågan om lämpliga åtgärder till skydd för sjömän vid besök i utländska hamnar. [5]
Betänkande med förslag till sjöarbetstidslag. [8]
Betänkande med förslag ang. bemanning av svenska fartyg jämte statistisk utredning ang. svenska handelsflottans bemanning år 1931. [23]

Kommunikationsväsen.

Bank-, kredit- och penningväsen.

Betänkande i fråga om inrättande av ett institut för medellång och långfristig kreditgivning åt företag inom näringslivet. [7]
Stadshypotekssakkunnigas betänkande med förslag till förordningar ang. konungariket Sveriges stadshypotekskassa samt ang. grunderna för stadshypoteksföreningars bildande och verksamhet m. m. [13]

Försäkringsväsen.

1928 års pensionsförsäkringskommitté. Betänkande med förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen. [18]
Pensionsförsäkringsreformen. Kortfattad framställning av 1928 års pensionsförsäkringskommittés förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen. [19]

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

1933 års teaterutrednings betänkande. Del 1. De fasta statsunderstödda teatrarna. [3]. Del 2. Utredning rörande teaterförhållandena i riket. [21]
Förslag till psalmbok för svenska kyrkan. [24]
Förslag till alternativa koraler. [25]

Försvarsväsen.

Utrikes ärenden. Internationell rätt.